

Kopie

Afgeleverd aan: GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT
(GBA)

art. 792 GW

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2025 / 8723
Datum van uitspraak 17 december 2025
Rolnummer 2025/AR/892

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

N°

Niet registreerbaar

Hof van beroep**Brussel****Sectie Marktenhof
19de kamer A****Arrest**

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00004665249-0001-0051-03-01-1

I. Feiten en procedurele voorgaanden

1. Op 1 februari 2021 werd een klacht ingediend bij de GBA tegen Verzoekster, [REDACTED] door de heer [REDACTED] (hierna de “*Klager*”). [REDACTED] is bestuurder (en aandeelhouder) van bv [REDACTED] een vennootschap die zich bezighoudt met freelance IT-dienstverlening. Het voorwerp van de klacht is een e-mail adres dat start met zijn naam: [REDACTED] en/of [REDACTED] (hierna “het E-mailadres”).

[REDACTED] werd opgericht op 13 juni 2008 door [REDACTED] en [REDACTED] vennootschappen naar Nederlands recht. Deze twee vennootschappen waren via een andere (Nederlandse) dochteronderneming [REDACTED] (naar Nederlands recht), de zustervennootschap van [REDACTED] reeds actief in dezelfde sector in de Nederlandse markt.

[REDACTED] specialiseert zich in het aanbieden van diensten voor het beschikbaar stellen, de verkoop en de huur (van een verzameling) van *bedrijfsgegevens*. In België bekomen ze de gegevens, onder meer, via de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) maar ook via derden zoals bijvoorbeeld Roularta.

2. Op 15 januari 2021 richt de Klager zich tot een klant van [REDACTED] de onderneming [REDACTED] International in de volgende bewoordingen:

“Geachte,

Dit is een ingebrekestelling en een officieel subject data access request onder de GDPR.

Ik stel vast dat u gebruik maakt van mijn persoonlijke gegevens die ik had toevertrouwd aan een andere partij (met name het mail adres [REDACTED] dat een alias is van mijn professioneel adres)

Bovendien blijken ook mijn naam en voornaam te zijn verwerkt en gezien de beschikbare velden op uw website, zijn er ook andere persoonlijke gegevens opgeslagen.

Zoals U hierbeneden kan zien ben ik eigenaar van de mailbox, en dat ik die mails ontvang is daar voldoende relevant bewijs van om mijn identiteit te bevestigen.

Het is me totaal niet duidelijk hoe U mijn persoonlijke gegevens verzameld heeft, maar klanten van u gebruiken mijn persoonlijke data zonder mijn toestemming.

Ik eis van U zo snel als mogelijk (en ten laatste op de wettelijke termijn bepaald door GDPR)

☐ *Minstens een volledig overzicht van alle gegevens die U van mij verzameld heeft, o inclusief copies/backups en*

o andere versies van mijn data (zelfs verrijkt) die U, uw partners, andere medeverwerkingsverantwoordelijke

☐ *Minstens inclusief een gedetailleerde uitleg*

o hoe U mijn gegevens verkregen heeft

o wanneer exact U mijn gegevens verkregen heeft,

o waar (van welke bron) U mijn gegevens verkregen heeft
o van welke tussenpartij(en) U de gegevens verkregen heeft, indien van toepassing
o aan welke partijen u mijn gegevens doorgeeft of doorgegeven heeft, in detail
o hoe lang u mijn gegevens opslaat
o hoe U mijn gegevens verwerkt (ALLE verwerkingen zoals gedefinieerd in artikel 4 van de GDPR)

Indien u dat niet doet binnen de gestelde termijn of indien uw antwoorden niet voldoen aan de wet op de privacy en gegevensbescherming, leg ik een klacht neer bij de Gegevensbeschermingsautoriteit wegens een inbreuk op mijn rechten en wegens inbreuk op de verplichtingen die opgelegd worden door de GDPR en de Belgische privacy wetgeving.

Ik heb U deze gegevens in geen geval zelf bezorgd, want ik wens met U geen zaken te doen. Ik heb ook geen uitnodiging ontvangen om diensten van uw bedrijf te gebruiken. En U heeft geen toestemming om mijn persoonsgegevens te gebruiken.”

Nog diezelfde dag antwoordt [REDACTED] als volgt:

From: [REDACTED] <[REDACTED]>

Sent: vrijdag 15 januari 2021 11:24

To: [REDACTED]

Subject: TR: [ingebrekestelling][GDPR data access request] RE: Omdat de eerste indruk bij [REDACTED] uiterst belangrijk is

Importance: High

Geachte Heer [REDACTED]

Naar aanleiding van uw mail hebben wij uw gegevens uit onze database verwijderd zoals gevraagd. U gegevens zijn wij bekomen bij onze toeleverancier van databases. [REDACTED] Deze hebben wij per 07/01/2021 toegevoegd aan onze database. (nu verwijderd) De gegevens dat wij beschikken over uw bedrijf zijn de volgende:

- Email: [mailto:\[REDACTED\]](mailto:[REDACTED])
- Name:
- Firstname:
- Company: [REDACTED]
- Activity: 63990
- Address : [REDACTED]
- Phone : [REDACTED]
- Language : [REDACTED]
- Website : [REDACTED]
- VAT : [REDACTED]

Zoals u ziet hebben wij enkel gegevens mbt uw bedrijf. Het e-mailadres is gelinkt aan uw bedrijf vandaar dat deze werd gebruikt.

Ivm met cookies is deze terug te vinden op onze site op volgende adres:

Ik hoop zo alle gevraagde duidelijkheid te hebben aangegeven.

Diezelfde dag stuurt de Klager een verzoek tot inzage naar [REDACTED] waarbij hij hen verwijt dat hij niet ingelicht werd zoals voorzien onder artikel 14 AVG. Bovendien wenst hij de identiteit te bekomen van alle ontvangers aan wie [REDACTED] de gegevens van de Klager verkoopt. Tenslotte eist hij dat [REDACTED] zijn gegevens verwijderd nadat ze het verzoek tot inzage hebben ingewilligd, alsmede dat alle verwerkingen van zijn gegevens gestaakt worden.

[REDACTED] antwoordt op 29 januari 2021 dat zij optreden als leverancier van een platform waarop organisaties gedetailleerd hun zakelijke doelgroep in kaart kunnen brengen, waarbij ze enkel bedrijfsgegevens verzamelen van op de KBO, met als gevolg dat de AVG volgens hen niet van toepassing is op de betwiste gegevensverwerkingen. Echter zijn ze bereid om op zowel de verzoeken tot inzage en tot verwijdering van de gegevens van de Klager in te gaan. Volgens [REDACTED] zal er hierdoor geen verdere verspreiding meer plaatsvinden en wordt er geautomatiseerd een verwijderverzoek doorgegeven aan de klanten van [REDACTED]

Wat betreft de vraag van de klager omtrent de ontvangers van de gegevens, alsmede het ontbreken van toelichting van de betrokkenen overeenkomstig artikel 14 AVG, stelt [REDACTED] daarentegen dat dit ten eerste een onevenredige inspanning zou vergen, en ten tweede geen vereiste is onder de AVG, daar het benoemen van de 'categorieën' van ontvangers voldoende is.

3. Op 1 februari 2021 dient de Klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Vervolgens op 24 februari 2021 verklaart de Eerstelijnsdienst van de GBA de klacht ontvankelijk en bezorgt zij deze aan de Geschillenkamer.

4. Op 24 maart 2021, gaat de Geschillenkamer over tot het vatten van de Inspectiedienst met het oog op een nader onderzoek. De Klager wordt hiervan verwittigd.

Op 20 mei 2021 en 22 juni 2021 ontvangt de Geschillenkamer van de Inspectiedienst respectievelijk het verslag van het onderzoek en het verslag van het aanvullend onderzoek.

Op 21 januari 2022 informeert de Geschillenkamer de partijen dat de zaak gereed is voor de behandeling ervan ten gronde.

Op 4 november 2024 vindt een hoorzitting plaats en op 8 november 2024 maakt de Geschillenkamer het proces-verbaal van de hoorzitting over aan de partijen.

Op 19 februari 2025 ontvangt [REDACTED] het sanctieformulier van de griffie van de Geschillenkamer, en waaruit blijkt dat de Geschillenkamer voornemens is om aan haar verschillende sancties op te leggen, waaronder administratieve geldboetes. Op 13 maart 2025 maakt [REDACTED] haar opmerkingen betreffende het sanctieformulier over aan de Geschillenkamer.

5. Op 6 maart 2025 gaat [REDACTED] over tot de dagvaarding in kortgeding van de GBA. [REDACTED] vorderde daarbij de opschorting van de publicatie van de beslissing van de Geschillenkamer tot op het ogenblik dat de beslissing definitief (of hervormd) zou worden na een uitspraak van het Marktenhof en dit onder verbeurte van een dwangsom. In ondergeschikte orde vorderde zij dat de beslissing zou worden geanonimiseerd.

Op 26 maart 2025 verklaarde de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de vordering van [REDACTED] ontvankelijk maar ongegrond.

6. Op 22 april 2025 gaat de Geschillenkamer uiteindelijk over tot het uitspreken van een beslissing ten gronde. Het is tegen deze beslissing dat [REDACTED] onderhavig beroep instelt.

7. Op 3 juni 2025 heeft de GBA de uitvoerbaarheid bij voorraad van de Bestreden Beslissing minnelijk opgeschort tot de dag van de einduitspraak van het Marktenhof.

II. Bestreden Beslissing

8. Per beslissing van 22 april 2025 ging de Geschillenkamer over tot het opleggen aan [REDACTED] van meerdere administratieve geldboetes en bevelen. Het dispositief van de beslissing klinkt als volgt:

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- de verweerder krachtens 58.2.c) AVG alsmede artikel 100, § 1, 6° WOG te bevelen dat binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van de onderhavige beslissing wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen door overeenkomstig artikel 15.1.c) alsook 19, tweede volzin, AVG, alle beschikbare informatie over de specifieke ontvangers van de persoonsgegevens aan de klager mee te delen; door overeenkomstig artikel 15.1.d) AVG, alle beschikbare informatie over de opslagtermijn van zijn persoonsgegevens aan de klager mee te delen; en door overeenkomstig artikel 15.1.g) AVG, alle beschikbare informatie over de bronnen van de persoonsgegevens aan de klager mee te delen;*

- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 10° van de WOG, de verwijdering te bevelen van persoonsgegevens waarvoor zij niet kan aantonen dat zij voor de verwerking ervan over een geldige rechtsgrond beschikt overeenkomstig 5.1.a), 6.1 en 5.2 AVG;
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 10° van de WOG te gelasten om alle ontvangers van de voornoemde persoonsgegevens in kennis te brengen van de onderhavige beslissing alsmede het voorgaande bevel, en te benadrukken dat de aangehaalde rechtsgrond voor de verwerkingen niet overeenstemt met de AVG;
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 9° van de WOG te gelasten om de verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de AVG, door overeenkomstig artikelen 121, 14.1, 14.2, 5.2, 24.1 alsook artikel 25.1 AVG, de betrokkenen proactief te informeren binnen de wettelijk verplichte termijn;
- Krachtens artikel 58.2.i) AVG alsmede artikel 100, § 1, 13° WOG juncto 101 WOG, een administratieve geldboete ter hoogte van 8000 EUR op te leggen aan de verweerder wegens de inbreuken op artikelen 5.1.a), 6.1, en 5.2 AVG, voor wat betreft de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens;
- Krachtens artikel 58.2.i) AVG alsmede artikel 100, § 1, 13° WOG juncto 101 WOG, een administratieve geldboete ter hoogte van 6000 EUR op te leggen aan de verweerder wegens de inbreuken op artikelen 12.1, 14.1, 14.2, 5.2, 24.1 alsook artikel 25.1 AVG, voor wat betreft het verwerken van persoonsgegevens zonder de betrokkenen proactief te informeren, en onvolledige en onjuiste informatie te verstrekken via haar privacyverklaring;
- Krachtens artikel 58.2.i) AVG alsmede artikel 100, § 1, 13° WOG juncto 101 WOG, een administratieve geldboete ter hoogte van 6000 EUR op te leggen aan de verweerder wegens de overtreding van artikel 15.1.c), 15.1.d) en 15.1.g) AVG voor wat betreft de afhandeling van het verzoek van de klager tot uitoefening van zijn recht van inzage.
- De verweerder te bevelen de Gegevensbeschermingsautoriteit (Geschillenkamer) per e-mail via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be op de hoogte te stellen van het gevolg dat aan deze beslissing wordt gegeven binnen de termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, § 1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als de verweerder.

III. Voorwerp van de vorderingen

Middels haar syntheseconclusie van 12 september 2025 vordert [REDACTED]:

1. De vordering van [REDACTED] ontvankelijk en gegrond te verklaren, en dienvolgens:

Akte te verlenen aan het hoger beroep van [REDACTED] tegen de beslissing ten gronde 72/2025 van 22 april 2025 van de Geschillenkamer.

2. [REDACTED] voorbehoud te verlenen om haar vorderingen en argumenten in haar conclusie(s) verder uiteen te zetten.

A. Opschorting van de uitvoerbaarheid bij voorraad van de maatregelen en sancties opgelegd door de Geschillenkamer

3. Gelet op het minnelijk akkoord tussen partijen houdt [REDACTED] deze grief niet aan in de huidige stand van het geding.

B. Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (tweede grief)

4. Te zeggen voor dat de beslissing van de Geschillenkamer lijdt aan fundamentele gebreken in de toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het proportionaliteitsbeginsel, het subsidiariteitsbeginsel, de motiveringsplicht, de vereiste van een eerlijke belangenafweging, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel en het recht op behandeling binnen een redelijke termijn. Deze tekortkomingen raken de kern van een zorgvuldige bestuursrechtelijke besluitvorming en maken de opgelegde sancties onhoudbaar. Hieronder wordt dit punt per onderdeel concreet toegelicht en onderbouwd.

Om die reden dient geoordeeld te worden dat de beslissing a quo vernietigd dient te worden.

5. Indien het Marktenhof van oordeel zou zijn dat de toepassing van artikel 83 AVG, in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (waaronder proportionaliteit, subsidiariteit, motiveringsplicht, zorgvuldigheid, rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel) en de verplichting tot een “fair balance” tussen privacy en andere grondrechten, in het Belgische recht en/of in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie onvoldoende duidelijkheid biedt omtrent de reikwijdte en de intensiteit van deze verplichtingen voor nationale toezichthouders, verzoekt [REDACTED] uitdrukkelijk om volgende prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie te stellen:

“Dient artikel 83 van Verordening (EU) 2016/679 (‘AVG’), gelezen in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het proportionaliteitsbeginsel, het subsidiariteitsbeginsel, de motiveringsplicht, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, de verplichting tot een evenwichtige belangenafweging (“fair balance test”) uit overwegingen 4 en 14 AVG en artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en het recht op behandeling binnen een redelijke termijn (artikelen 41 en 47 Handvest en artikel 6 EVRM), aldus te worden uitgelegd dat een nationale toezichthoudende autoriteit, alvorens over te gaan tot het opleggen van corrigerende maatregelen en/of geldboetes aan een kleine onderneming zonder recidive, opzet of structurele nalatigheid:

- a) verplicht is alle relevante feitelijke en juridische omstandigheden, met inbegrip van aantoonbare compliance-inspanningen, op concrete en individuele wijze in haar motivering te betrekken;
- b) gemotiveerd moet aantonen waarom minder ingrijpende of alternatieve maatregelen ontoereikend zouden zijn om het nagestreefde doel te bereiken; en
- c) expliciet en aantoonbaar een belangenafweging ('fair balance test') moet maken tussen het belang van gegevensbescherming en andere fundamentele economische en maatschappelijke belangen, zoals het recht op ondernemerschap, innovatie, open data en de reputatie van de onderneming?"

In ondergeschikte orde, in de mate dat het Marktenhof van oordeel zou zijn dat een prejudiciële vraag niet aan de orde is, quod non, vordert [REDACTED] het Marktenhof de vraag zoals hoger geformuleerd te beantwoorden.

C. De kwalificatie van de Gegevens (derde grief)

1. De AVG heeft geen betrekking op de gegevens m.b.t. rechtspersonen

6. Te zeggen voor recht dat conform rechtsoverweging 14 AVG de Verordening geen betrekking heeft op de gegevens m.b.t. rechtspersonen. Bijgevolg dient dan ook geoordeeld te worden dat de AVG geen betrekking heeft op gegevens die opgegeven worden als contactgegevens van een rechtspersoon niet onder de toepassing van vallen, voor zover deze contactgegevens niet worden verwerkt in het kader van de identiteit van de betrokkene wiens persoonsgegevens verwerkt zijn in deze contactgegevens, en de contactgegevens daarmee vervangbaar zijn door een ander contactgegeven van de rechtspersoon.

Minstens dient geoordeeld te worden dat de Geschillenkamer de motiveringsverplichting geschonden heeft, zodat deze beslissing vernietigd dient te worden.

7. Voor zover uw Hof dit standpunt niet zou aanvaarden, verzoekt [REDACTED] uw Hof eerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie daaromtrent in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen:

"Indien een onderneming overgaat tot de verwerking van gegevens met betrekking tot rechtspersonen, dient artikel 2, lid 1, van de AVG samen met rechtsoverweging 14 AVG gelezen te worden, en aldus te worden geïnterpreteerd dat de Verordening geen betrekking heeft op de gegevens over rechtspersonen, en met name als rechtspersonen gevestigde ondernemingen, zoals de naam en de rechtsvorm van de rechtspersoon en de contactgegevens van de rechtspersoon, zelfs indien deze gegevens informatie bevat over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("betrokkene"), rekening houdend met het gegeven dat de desbetreffende natuurlijke persoon er bewust voor gekozen heeft deze gegevens als naam, contactadres, etc. van de rechtspersoon op te geven? Hierbij dient er rekening mee gehouden te worden dat het doel van de onderneming niet de verwerking van de

gegevens van de desbetreffende natuurlijke persoon is, maar van de gegevens van de rechtspersoon die door deze natuurlijke persoon opgegeven werden.”

2. Er is geen sprake van grootschalige verwerking van persoonsgegevens

8. Te zeggen voor recht dat de beslissing van de Geschillenkamer in strijd is met het motiveringsverplichting van de Geschillenkamer en kan louter om deze reden niet weerhouden worden.

9. Bovendien dient geoordeeld te worden dat de Geschillenkamer uitgaat van de verkeerde principes bij het afwijzen van de kwalificatiemethode van [REDACTED] om de omvang van de verwerkte gegevens te bepalen, zodat om deze reden in ieder geval niet weerhouden kan worden dat er sprake zou zijn van de grootschalige verwerking van persoonsgegevens

[REDACTED] ging wel degelijk over tot de rechtmatige verwerking van persoonsgegevens (vierde grief)

10. Te zeggen voor recht dat [REDACTED] conform artikel 5.1.a) AVG overging tot de rechtmatige verwerking van de Gegevens, die als persoonsgegevens gekwalificeerd dienen te worden, op grond van een gerechtvaardigd belang in hoofde van [REDACTED], dan wel van haar klanten zoals voorzien in artikel 6.1.f) AVG.

11. Hierbij te oordelen dat [REDACTED] wel degelijk overging tot de uitvoering van een belangenafweging en aldus zich kan beroepen op een gerechtvaardigd belang. Aldus te zeggen voor recht dat de Geschillenkamer ten onrechte oordeelde dat [REDACTED] in 2021 geen belangenafweging uitgevoerd zou hebben en zodoende de motiveringsverplichting waartoe zij gehouden is geschonden heeft.

Vast te stellen dat de Geschillenkamer in de beslissing a quo louter uitgaat van de belangen van de betrokkene, zonder deze af te wegen tegen de belangen van [REDACTED] (en/of haar klanten). Hierdoor impliceert de Geschillenkamer dan ook dat de belangen van betrokkenen steeds zouden voorgaan op de rechtmatige belangen van de verwerkingsverantwoordelijken (in dit geval [REDACTED] en derden).

Ook dit dient als een schending van het motiveringsbeginsel beschouwd te worden, zodat de beslissing op dat vlak eveneens om deze reden vernietigd dient te worden.

12. Verder te zeggen voor recht dat het weglaten van de toets aan de eerste twee cumulatieve voorwaarden, terwijl die integraal deel uitmaken van een vaststaand juridisch principe, een schending van het motiveringsbeginsel inhoudt. Gelet hierop dient de beslissing op dat vlak in ieder geval vernietigd te worden, minstens dient de beslissing hervormd te worden door de drie cumulatieve voorwaarden van de toets voorzien in artikel 6.1.f) AVG integraal opnieuw uit te voeren.

Voor zover uw Hof dit standpunt niet zou aanvaarden, vraagt [REDACTED] uw Hof eerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie daaromtrent in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen

“Moet artikel 6.1.(f) AVG, in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en de Richtsnoeren van de EDPB, zo worden geïnterpreteerd dat nationale toezichthouders en rechterlijke instanties verplicht zijn om afzonderlijk en opeenvolgend elk van de drie cumulatieve voorwaarden (gerechtvaardigd belang, noodzakelijkheid en belangenafweging) volledig te beoordelen en te motiveren, of is het toegestaan om uitsluitend één van deze stappen (zoals de belangenafweging) te toetsen zonder de eerste twee stappen te beoordelen?

Kan de drievoudige test correct uitgevoerd worden door stap 1 en stap 2 volledig over te slaan en vervolgens te oordelen dat niet voldaan is aan de derde stap? Rekening houdend met het gegeven dat de belangenafweging (derde stap) de uitzondering uitmaakt, mag er in voorkomend geval van uitgegaan worden dat stap 1 en stap 2 succesvol doorlopen werden (en er dus minstens sprake is van een gerechtvaardigd belang in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke en/of een derde, bv. diens klant, aangezien dit gerechtvaardigd belang in stap 3 tegen de vrijheden en rechten van de betrokkene afgewogen wordt, en deze verwerking noodzakelijk is om de doeleinden van het gerechtvaardigd belang na te streven)?”

In ondergeschikte orde, in de mate dat het Marktenhof van oordeel zou zijn dat een verwijzing naar het Hof van Justitie niet aan de orde zou zijn, quod non, dient de hoger geformuleerde prejudiciële vraag door het Marktenhof beantwoord te worden

13. Tenslotte te zeggen voor recht dat betrokkenen, gelet op het gegeven dat iedereen geacht wordt deze wettelijke verplichting m.b.t. de openbaarheid van de gegevens in de KBO te kennen, op redelijke wijze de verwerking van zijn gegevens door [REDACTED] kan verwachten.

Hierbij te oordelen dat het feit dat [REDACTED] geen licentiehouder van KBO-gegevens is, geen afbreuk doet aan de redelijke verwachtingen in hoofde van de betrokkenen. Hoewel de KBO de wettelijke publiekelijke bron is, kan immers niet weerhouden worden dat dit de enige publieke bron van bedrijfsgegevens is

Minstens dient geoordeeld te worden dat deze gevolgtrekking en onderbouwing een schending van de motiveringsplicht inhouden. Gelet hierop dient deze beslissing vernietigd te worden.

Tevens te zeggen voor recht dat er ook sprake kan zijn van een gerechtvaardigd belang buiten de situatie waarin een zogenaamde “relevante en passende verhouding” tussen de verwerkingsverantwoordelijke en een betrokkene voorhanden is. Hierbij te oordelen dat de Geschillenkamer ten onrechte een bijkomende voorwaarde aan de redelijke verwachtingen van de betrokkenen in het kader van verwerkingen op grond van een gerechtvaardigd belang. Voor zover uw Hof dit standpunt niet zou aanvaarden, vraagt [REDACTED] uw Hof eerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie daaromtrent in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen:

“Dient artikel 6.1.f) AVG, in het licht van rechtsoverweging 47 AVG begrepen te worden dat er slechts sprake kan zijn van een gerechtvaardigd belang indien er sprake is van een relevante en passende verhouding tussen betrokkene en verwerkingsverantwoordelijke en dient dit een rechtstreekse verhouding te zijn of kan een onrechtstreekse verhouding volstaan?”

heeft haar verbintenissen in het kader van de transparantieplichting wel degelijk nageleefd (vijfde grief)

14. *_____ vordert te horen zeggen voor recht de Geschillenkamer ten onrechte oordeelde dat alle opeenvolgende verwerkingsverantwoordelijken moeten overgaan tot de (afzonderlijke en) proactieve inlichting van de betrokkenen van de voorziene verwerking van diens persoonsgegevens en dat _____ aldus wel degelijk kan terugvallen op de inlichting van de betrokkene door een andere verwerkingsverantwoordelijke.*

Om deze redenen dient dan ook geoordeeld te worden dat _____ de transparantieplichting wel degelijk correct nageleefd heeft en in dat kader mocht vertrouwen op de bepalingen vervat in artikel 14 lid 5 AVG.

Voor zover uw Hof dit standpunt niet zou aanvaarden, vraagt _____ uw Hof teerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie omtrent artikel 14.1 AVG (al dan niet in samenhang gelezen met artikel 14.5.a) AVG) in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen:

“Dient artikel 14.5.a) AVG in die zin gelezen te worden dat verwerkingsverantwoordelijken enkel mogen aannemen dat betrokken beschikken over de informatie zoals vereist onder 14.1 (in het bijzonder sub a)) AVG indien de desbetreffende betrokkenen kennis hebben van de identiteit van deze specifieke ontvangers? Betekent dit, in de context van een beroep op artikel 14.5.a) AVG, ook dat de naam en contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke bekend moet zijn bij de betrokkene om een beroep te kunnen doen op 14.5.a) AVG gezien hetgeen bepaald is in 14.1.a) AVG of volstaat het dat de betrokkene geïnformeerd werd door de eerdere verwerkingsverantwoordelijke(n) omtrent de categorie van ontvangers conform artikel 14.1.e) AVG?

Op welke wijze moet in deze context de categorie van ontvangers zoals vermeld in artikel 14.1.e) AVG en 14.5.a) AVG dan begrepen worden indien deze ontvangers niet tot verwerking van de persoonsgegevens kunnen overgaan behoudens de gevallen wanneer de betrokkene deze specifieke informatie (naam en contactgegevens) omtrent de identiteit van de specifieke ontvanger kent? Hoe verhoudt zich dit tot de huidige werkwijze in het handelsverkeer waarbij identiteit van ontvangers en opvolgende verantwoordelijken veelal niet op niveau van naam gedeeld worden met betrokkenen, mede gezien de geheimhoudingsverplichtingen die vaak worden

aangegaan, welke een belemmering oplevert om de exacte identiteit standaard kenbaar te maken in het kader van artikel 14 AVG.”

Daarnaast vraagt [REDACTED] uw Hof eerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie omtrent artikel 14.5.a) AVG in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen:

“Dient artikel 14.5.a) AVG in die zin te worden geïnterpreteerd dat iedere opeenvolgende verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene zelf proactief dient te informeren over de beoogde verwerkingen zoals voorzien in artikel 14.1-14.2 AVG en nooit kan bouwen op informatie die in dat kader al verstrekt is door verwerkingsverantwoordelijken voorafgaand in de keten? Zo ja, in welke gevallen kan dan beroep gedaan worden op de uitzondering voorzien in artikel 14.5.a) AVG?”

15. In ondergeschikte orde, in zoverre het Marktenhof van oordeel zou zijn dat [REDACTED] zich niet kan beroepen op de uitzondering voorzien in artikel 14.5.a) AVG, dient geoordeeld te worden dat [REDACTED] zich kan beroepen op de uitzondering voorzien in artikel 14.5.b) AVG en zij aldus haar transparantieverplichting correct nageleefd heeft.

Voor zover uw Hof dit standpunt niet zou aanvaarden, vraagt [REDACTED] uw Hof eerbiedig om het standpunt van het Hof van Justitie omtrent artikel 14.1 AVG (al dan niet in samenhang gelezen met artikel 14.5.b) AVG) in te winnen en aan het Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag te stellen:

“Dient artikel 14.5.b) AVG in die zin gelezen te worden dat verwerkingsverantwoordelijken zich er enkel op kunnen beroepen voor bepaalde gegevensverwerkingen in het algemeen belang, zoals archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden? Dient artikel 14.5.b) AVG niet zo geïnterpreteerd te worden dat de informatieverplichting niet van toepassing is wanneer het onevenredig veel inspanningen vergt en de passende maatregelen genomen door de verwerkingsverantwoordelijke, in de context van de verwerking, in casu rekening houdend met de openbaarheid van de gegevens, die bescherming van de rechten, de vrijheden en de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene afdoende te beschermen?”

F. [REDACTED] heeft het inzagerecht van de oorspronkelijke klager niet geschonden (zesde grief)

16. [REDACTED] vordert te horen zeggen voor recht dat zij – op basis van de informatie die op dat ogenblik voorhanden was en aldus de stand van het recht in de periode dat de klacht ingediend werd – wel degelijk haar verplichtingen in het kader van het inzagerecht nageleefd heeft. Aldus dient de beslissing a quo op dat vlak hervormd te worden.

G. [REDACTED] heeft het recht van bezwaar en de kennisgevingsverplichting in het kader van de verwerkingsbeperking niet geschonden (zevende grief)

17. [REDACTED] vordert tevens te horen zeggen voor recht dat op het ogenblik van de relevante feiten de stand van het recht inzake de kennisgevingsverplichting dan ook enkel afgeleid worden uit de richtsnoeren die voorhanden waren, waarin tevens de mogelijkheid voorzien was om categorieën van verdere verwerkers aan de betrokkene te melden. Om die reden dient dan ook geoordeeld te worden dat [REDACTED] er rechtmatig mocht van uit gaan dat het volstond om enkel de categorieën van ontvangers aan de betrokkene mee te delen.

Gelet hierop dient geoordeeld te worden dat [REDACTED] het recht van bezwaar en de kennisgevingsverplichting in het kader van de verwerkingsbeperking niet geschonden heeft.

H. Omtrent de corrigerende maatregelen en sancties die door de Geschillenkamer opgelegd werden (achtste grief)

18. Gelet op het voorgaande dient geoordeeld te worden dat de Gegevensbeschermingsautoriteit ten onrechte overging tot het opleggen van diverse maatregelen en administratieve boetes aan [REDACTED]

Om deze reden dient de beslissing a quo op dat vlak dan ook hervormd worden in die zin dat alle (corrigerende) maatregelen en administratieve boeten in hoofde van [REDACTED] vernietigd te worden.

In ondergeschikte orde dient geoordeeld te worden dat de administratieve geldboeten verminderd dienen te worden tot één symbolische euro.

In meer ondergeschikte orde, rekening houdend met de relevante factoren, dient geoordeeld te worden dat de administratieve geldboeten verminderd dient te worden tot een bedrag van maximaal 2.000 EUR voor iedere inbreuk die weerhouden wordt.

19. [REDACTED] voorbehoud te verlenen om haar vorderingen en argumenten omtrent de corrigerende maatregelen en sancties in haar conclusie(s) verder uiteen te zetten.

20. De Gegevensbeschermingsautoriteit te veroordelen tot de kosten van het geding, die in hoofde van [REDACTED] worden begroot als volgt:

- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep (evt. te indexeren): 1.883,72 EUR
- Rolrechten p.m.

Namens de **GBA** wordt gevorderd :

- In hoofdde: het door [REDACTED] ingestelde beroep ongegrond te verklaren;

- Hoe dan ook, [REDACTED] te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding aan het basistarief voor niet in geld waardeerbare vorderingen (1.833,72 euro);
- Hoe dan ook, in voorkomend geval voor recht te zeggen dat de GBA als orgaan van de overheid is vrijgesteld van de betaling van rolrechten.

IV. Juridisch kader (niet exhaustief)

AVG :¹ (EIGEN NADRUKKEN)

Overweging 14

Overweging 62

Artikelen 2 en 4

Artikel 5.2

Artikel 6.1, f)

Artikel 14.5

Artikel 15

Artikelen 17, 18, 19 en 21

V. Beoordeling door het Marktenhof

VOORAFGAANDE OPMERKING

9. Het Marktenhof merkt op dat het beschikkend gedeelte van de syntheseconclusie van [REDACTED] vijf pagina's beslaat (in lettertype 10).

In principe omvat het beschikkend gedeelte van een syntheseconclusie, een voorstel van het beschikkend gedeelte van het uit te spreken vonnis/arrest. In de regel stelt men het beschikkend

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, *Pb. L* 119, 4 mei 2016.

gedeelte in dergelijke bewoordingen op dat de rechter het grotendeels letterlijk kan overnemen indien hij de eisen van de conclusienemer wenst in te willigen.²

Het is alleszins niet de bedoeling dat in het beschikkend gedeelte argumenten ten gronde worden opgenomen.

AANGAANDE DE ONTVANKELIJKHEID

10. De Bestreden Beslissing werd uitgesproken door de Geschillenkamer op 22 april 2025.

Er wordt niet betwist dat het verzoekschrift binnen de termijn van 30 dagen, bedoeld in artikel 108, §1, van de WCA, ter griffie van het hof werd neergelegd.

Het beroep is ontvankelijk.

AANGAANDE DE OPSCHORTING VAN DE UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

11. Per diens eerste grief vordert [REDACTED] de opschorting van de uitvoerbaarheid bij voorraad van de maatregelen en sancties opgelegd door de Geschillenkamer.

Bij haar syntheseconclusie van 12 september 2025 laat [REDACTED] gelden dat zij deze grief niet langer aanhoudt.

De eerste grief van [REDACTED] is gelet op het voorgaande zonder voorwerp.

AANGAANDE DE GROND VAN DE ZAAK

TWEEDE GRIEF [REDACTED]: Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, proportionaliteit en individuele motivering.

Tweede verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

12. Bij syntheseconclusie voert [REDACTED] aan dat de opgelegde sancties disproportioneel zijn in het licht van de aard, de ernst en de individuele omstandigheden van het dossier. [REDACTED] is een kleine onderneming, waarvan geen recidive vaststaat noch een moedwillige schending of structurele nalatigheid en die juist stevig investeert in compliance. De sanctiebeslissing gaat niet

² Zie BELLON, J., structuur en inhoud van conclusies (commentaar bij artikel 744 Ger.W.), in X., Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, GER.W. ART. 744 – I – GER.W. ART. 744 – 9 (9 p.), randnr. 11

concreet in op deze individuele omstandigheden. De Geschillenkamer heeft zodoende ook nagelaten een eerlijke en evenwichtige belangenafweging te maken tussen het recht op gegevensbescherming en de gerechtvaardigde economische en maatschappelijke belangen van [REDACTED]. In de mate dat zij aantoonbaar investeert in compliance en altijd open en constructief heeft samengewerkt met de GBA, negeert de Geschillenkamer het subsidiariteitsbeginsel door zonder heldere motivering meteen voor de zwaarste sancties te kiezen en niet te onderbouwen waarom lichtere maatregelen, zoals een waarschuwing of berisping, niet afdoende zouden zijn geweest. Er ontbreekt ook een individuele, grondige toetsing van alle relevante feiten en maatregelen. Door deze gebrekkige dossierbehandeling is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. De Beslissing voldoet verder ook niet aan de (formele) motiveringsplicht. [REDACTED] voert aan dat op basis van de marktpraktijken en het uitblijven van eerdere handhaving en communicatie vanwege de Gegevensbeschermingsautoriteit, zij er op mocht vertrouwen dat haar werkwijze toelaatbaar was. Door in die context, zonder voorafgaande waarschuwing of beleidswijziging, en zonder duidelijke onderbouwing, zware sancties op te leggen, heeft de Geschillenkamer, volgens [REDACTED], het vertrouwensbeginsel geschonden. Tot slot, werd volgens [REDACTED] ook de redelijke termijn niet gerespecteerd doordat de procedure meer dan vier jaren geduurd heeft zonder objectieve rechtvaardiging. Als gevolg daarvan heeft [REDACTED] ernstige rechtsonzekerheid, reputatieschade en een onwerkbaar situatie ervaren.

13. De **GBA** voert aan dat de sancties evenredig, draagkrachtig gemotiveerd en het resultaat van een zorgvuldige voorbereiding zijn. De administratieve geldboete van 20.000,00 euro kan in de gegeven omstandigheden geenszins bestempeld worden als een onevenredig zware bestraffing en de keuze daarvoor, alsook de hoogte ervan, wordt wel degelijk draagkrachtig gemotiveerd (§§ 88-90 van de bestreden beslissing). Ter zake kon de Geschillenkamer binnen haar beoordelingsmarge oordelen dat alleen een geldboete voldoende ontradend was. Wat betreft de hoogte van de boete, toont [REDACTED] niet aan dat er concrete elementen waren waar de Geschillenkamer geen rekening mee heeft gehouden bij het bepalen van de sanctie (§§ 91-137 BB) en deze werd net in sterke mate gereduceerd op basis van de beperkte omzet van [REDACTED]. De Geschillenkamer heeft in haar antwoord op het sanctieformulier toegelicht waarom de overige elementen niet tot een verdere reducering konden leiden. De berekening gebeurde overeenkomstig de Richtsnoeren en er is dus geen sprake van enige lacune. Er ligt ook geen schending voor van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel. [REDACTED] laat na uiteen te zetten op welke wijze deze beginselen zouden zijn geschonden. Wat betreft de vermeende schending van de redelijke termijn, toont zij ook niet aan of maakt minstens niet aannemelijk dat deze *in casu* korter was dan de vijfjarige verjaringstermijn. Het betrof een complex en tijdrovend dossier en [REDACTED] laat na te bewijzen in hoeverre dit schade veroorzaakte in de vorm van rechtsonzekerheid, reputatieschade of een onwerkbaar situatie heeft doen ontstaan.

Verder, heeft de Geschillenkamer ook niet nagelaten een eerlijke en evenwichtige belangenafweging te maken en heeft zij de compliance-inspanningen en deskundigheid van [REDACTED] wel degelijk adequaat gewaardeerd. In hoofddorde is dit middel volgens de GBA niet-ontvankelijk en beroept zij

zich op de *exceptio obscuri libelli* in zoverre het onduidelijk is tegen welke concrete onderdelen van de Bestreden Beslissing het middel is gericht. Ondergeschikt, voert zij aan dat [REDACTED] opnieuw nalaat aan te tonen dat de Geschillenkamer in het kader van de toepassing van een bepaling van de AVG heeft nagelaten de daarin voorgeschreven belangenafweging te maken. De GBA beroept zich ook voor wat betreft de vermeende schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel op de *exceptio obscuri libelli*. Ondergeschikt, stelt de GBA dat er geen negatieve motiveringsplicht bestaat en een afdoende motivering niet vereist dat de argumenten die door de rechtsonderhorige werden aangedragen in de beslissing worden beantwoord of weerlegd. Gelet op al hetgeen voorgaat, overweegt de GBA dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van justitie niet dienstig is.

Beoordeling door het Marktenhof

14. De tweede grief van [REDACTED] geeft een oplistijng van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur. Het kan in principe dat een rechtsbeginsel als grond van vernietiging van de Bestreden Beslissing wordt aangevoerd, eventueel zonder vermelding van enige geschonden wettelijke bepaling, maar dat betekent evenwel niet dat dit op ongebreidelde en onduidelijke wijze (*obscuri libelli* zoals de GBA terecht aanvoert voor een aantal onderdelen, zie verder) kan gebeuren. Ook moet het aangevoerde beginsel werkelijk een rechtsbeginsel zijn, geen adagium of rechtsspreuk of een als zodanig voorgestelde norm zoals het “vereiste van een eerlijke belangenafweging”. In het kader van de beoordeling van de tweede grief, gaat het Marktenhof slechts beperkt in op de aangevoerde rechtsbeginselen.

15. Volgens [REDACTED] zouden de sancties niet in overeenstemming zijn met het evenredigheids- en subsidiariteitsbeginsel. Dit onderdeel wordt besproken bij de beoordeling van de achtste grief van AD HOC DATA.

16. [REDACTED] houdt voor dat de Bestreden Beslissing het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel in de artikelen 10, 11 en 16 van de Grondwet en de artikelen 16 en 17 van het Handvest schendt door een ingrijpende maatregel te nemen die indruist tegen het gerechtvaardigd vertrouwen van [REDACTED] dat haar werkwijze toelaatbaar was. Dat vertrouwen zou volgens [REDACTED] gerechtvaardigd zijn “op basis van marktpraktijk, het uitblijven van eerdere handhaving en communicatie van de Gegevensbeschermingsautoriteit” en het gebrek aan “voorafgaande waarschuwing”. Dit overtuigt niet. Er is slechts sprake van een schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de betrokkene en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. [REDACTED] zet niet uiteen op welke wijze aan die voorwaarden voldaan is.

17. Volgens [REDACTED] zou de Geschillenkamer artikel 6 EVRM en artikel 47 van het Handvest hebben miskend door de procedure zonder objectieve rechtvaardiging meer dan vier jaar te laten duren, wat voor [REDACTED] ernstige rechtsonzekerheid, reputatieschade en een onwerkbaar situatie zou hebben doen ontstaan.

Uit de stukken die aan het hof worden voorgelegd blijkt dat het dossier sedert de verwijzing naar de Geschillenkamer verschillende verwikkelingen heeft gekend:

- het feit dat de Geschillenkamer gezien OF gelet op een lijst van feitelijke onduidelijkheden een onderzoek door de Inspectiedienst noodzakelijk achtte (STUK A.05d GBA);
- het aanzienlijk aantal stukken dat door de Inspectiedienst aan het administratief dossier werd toegevoegd (STUKKEN A.17a – A.17q GBA);
- het aantal inbreuken dat door de Inspectiedienst werd vastgesteld, waarvan een deel buiten de ‘scope’ van de klacht viel (STUK A.18 GBA);
- het neerleggen van een aanvullende conclusie en aanvullende stukken door de verwerkingsverantwoordelijke (STUKKEN A.34 – A.35 GBA).

Dat de zaak 4 jaar doorlooptijd heeft gekend, is niet (enkel) te wijten aan de Geschillenkamer die, rekening houdend met de volledige context van de zaak, redelijke inspanningen terzake leverde. Het verloop van de rechtspleging voor de Geschillenkamer en het onderzoek liepen alles in acht genomen geen onredelijke vertraging op.

Er kan geen gewag worden gemaakt van rechtsonzekerheid aangezien [REDACTED] geen gewettigd vertrouwen aangaande de wettigheid van haar verwerkingspraktijk kon putten uit het enkele feit dat de toezichthoudende autoriteit (nog) niet had OF was opgetreden. Als verwerkingsverantwoordelijke is zij er toe gehouden om zelf na te gaan of haar verwerkingspraktijk in overeenstemming is met de AVG; indien zij daaraan twijfelt dient zij gedegen advies in te winnen en haar activiteiten eventueel bij te stellen of te staken. Tevens wordt noch de beweerd reputatieschade noch de beweerd onwerkbaar situatie op afdoende wijze gestaafd.

18. [REDACTED] betoogt dat de Geschillenkamer heeft nagelaten een “eerlijke en evenwichtige belangenafweging te maken tussen het recht op gegevensbescherming en de gerechtvaardigde economische en maatschappelijke belangen van [REDACTED]”. Dit onderdeel is niet ontvankelijk bij gebrek aan ontwikkeling (*obscuri libelli*).

19. In zoverre [REDACTED] de bestreden beslissing verwijt te blijven “steken in algemene en standaardmatige overwegingen, zonder concrete en inhoudelijke weerlegging van de aangedragen feiten en argumenten”, is die grief (negende) onderdeel niet ontvankelijk daar het onvoldoende is ontwikkeld. De GBA beroept zich terecht op de *exceptio obscuri libelli*. Het is geheel onduidelijk tegen welke onderdelen van de Bestreden Beslissing die grief in zijn algemeenheid is gericht.

Gelet op al hetgeen voorgaat, overweegt het hof dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie niet dienstig is.

De tweede grief is onontvankelijk (voor de onderdelen waar het Marktenhof de obscuri libelli handhaaft) en voor het overige ongegrond.

DERDE GRIEF [REDACTED]: De Gegevensbeschermingsautoriteit houdt ten onrechte voor dat contactgegevens van rechtspersonen persoonsgegevens zijn (in strijd met rechtsoverweging 14 van de AVG).

Derde verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

20. [REDACTED] voert aan dat de verwerking van gegevens over rechtspersonen, in het bijzonder, maar niet beperkt tot de naam en de contactgegevens van de rechtspersoon, niet onderworpen is aan de bepalingen van de AVG. Het e-mailadres van de Klager is een gegeven dat wordt opgegeven als contactgegeven van een rechtspersoon en dat niet onder de toepassing van de AVG valt. De Geschillenkamer hanteert een verkeerde lezing van rechtsoverweging 14 AVG - het betreft een uitzondering op het toepassingsgebied van de AVG, nu het in acht genomen dient te worden in de uitlegging van artikelen 2 en 4.1 AVG - én een die niet strookt met de definitie van persoonsgegevens. Het arrest van 3 april 2025 (in de zaak C-710/23, L.H.) van het Hof van Justitie heeft ook geen betrekking op de gegevens over rechtspersonen, zodat eventuele principes die erin uitgewerkt worden niet zonder meer op onderhavige zaak geprojecteerd kunnen worden. Indien het Marktenhof dit standpunt niet volgt, stelt [REDACTED] voor om het Hof van Justitie prejudicieel te bevragen. Als gevolg hiervan valt een groot deel van de gegevens niet onder de toepassing van de AVG aangezien het rechtspersonen betreft en dat er dus geen sprake kan zijn van een zogenaamde “grootschalige verwerking van persoonsgegevens”.

21. Aangezien het e-mailadres van de Klager zijn naam en voornaam bevat, kan volgens de GBA enkel worden besloten dat het om persoonsgegevens gaat in de zin van artikel 4.1 AVG. Deze conclusie wordt ook bevestigd door het Hof van Justitie in het vermeld arrest van 3 april 2025 [REDACTED] leest de Bestreden Beslissing verkeerd ; de Geschillenkamer beslist dat het enkele feit dat gegevens worden meegedeeld bij de registratie van een rechtspersoon nog niet *ipso facto* betekent dat die gegevens geen informatie over een natuurlijke persoon bevatten en dus nooit persoonsgegevens kunnen zijn. Anders dan wat [REDACTED] suggereert, heeft de Bestreden Beslissing dus alleen betrekking op informatie die in ieder geval voldoet aan de voorwaarde dat zij handelt “over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon”. [REDACTED] kan ook niet worden gevolgd in haar interpretatie van overweging 14 AVG. Die overweging moet zo worden begrepen dat ze enkel ziet op informatie over de rechtspersoon die géén betrekking heeft op natuurlijke personen en dus

kon de Geschillenkamer terecht oordelen dat [REDACTED] op grote schaal persoonsgegevens verwerkt.

Beoordeling door het Marktenhof

22. De wettigheidskritiek van [REDACTED] op dit onderdeel van de Bestreden Beslissing faalt naar recht.

De Geschillenkamer heeft de kwalificatie van het E-mailadres als persoonsgegeven als volgt gemotiveerd (overw. 28):

“28. De klager is een natuurlijke persoon die rechtstreeks kan worden geïdentificeerd aan de hand van het e-mailadres “[REDACTED]”, waardoor dit e-mailadres volgens artikel 4.1 AVG weldegelijk als een persoonsgegeven moet worden beschouwd. Hoewel het een e-mailadres betreft dat de klager in het kader van een beroepsactiviteit gebruikt, blijft het informatie over een natuurlijke persoon. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft bovendien geoordeeld dat de omstandigheid dat informatie behoort tot een professionele context niet afdoet aan de kwalificatie ervan als persoonsgegevens [HvJEU, arrest van 9 maart 2017, Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce t. Salvatore Manni, C-398/15, ECLI:EU:C:2017:197, punt 34 en aldaar aangehaalde rechtspraak]. De Geschillenkamer herinnert er bovendien aan dat dit Hof reeds in 2010 oordeelde dat de naam van een rechtspersoon als een persoonsgegeven wordt aangemerkt indien uit deze naam de identiteit van een of meer natuurlijke personen blijkt [HVJEU, arrest van 9 november 2010, Volker und Markus Schecke GbR (C -92/09) en Hartmut Eifert (C- 93/09) tegen Land Hessen, C-92/09 en C-93/09, ECLI:EU:C:2010:662, punten 53 en 54]. Overweging 14 dient ertoe te specificeren dat de naam van een rechtspersoon zoals [REDACTED] geen persoonsgegeven is indien het geen informatie bevat over een natuurlijke persoon. De verwerking van het e-mailadres van de klager valt aldus binnen het materieel toepassingsgebied van de verordening, conform artikel 2.1 AVG. Deze persoonsgegevens vallen immers niet onder de categorieën persoonsgegevens beschreven in art. 2.2 AVG waarop de AVG niet van toepassing is. Ten overvloede wijst de Geschillenkamer erop dat overweging 14 AVG geen uitzondering kan uitmaken op het materieel toepassingsgebied van de AVG in de zin van art. 2 AVG.”

Samengevat overweegt de Geschillenkamer dus dat de definitie van een persoonsgegevens in artikel 4.1 AVG leidend moet zijn, zodat enkel dient te worden onderzocht of de verwerkte gegevens informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon bevatten. Aangezien het e-mailadres van de klager zijn naam en voornaam bevat, kan enkel worden besloten dat het om persoonsgegevens gaat in de zin van de voornoemde bepaling.

Replicerend op de argumenten van [REDACTED] overweegt de Geschillenkamer - terecht - in § 28 op basis van het arrest van het Hof van Justitie van 9 maart 2017 (in de zaak C-398/15, Manni) en van 9 november 2010 (in de gevoegde zaken C-92/09 en C-93/09, Volkert) dat de context waartoe de

informatie behoort niet kan afdoen aan hun kwalificatie als persoonsgegevens. De aangehaalde zinsnede (“*de naam en [...] de contactgegevens van de rechtspersoon*”) uit Overweging 14 van de AVG bevestigt in wezen enkel bij wijze van toelichting dat gegevens die betrekking hebben op een rechtspersoon, zoals **de naam en contactgegevens van die rechtspersoon**, geen persoonsgegevens zijn **voor zover ze geen informatie bevatten over identificeerbare natuurlijke personen**.

Informatie over rechtspersonen kan immers ook worden beschouwd als informatie “betreffende” natuurlijke personen. Dat kan het geval zijn als de naam van de rechtspersoon is afgeleid van de naam van een natuurlijke persoon. Een andere geval kan zich voordoen bij een bedrijfse-mail, die normaliter wordt gebruikt door een specifieke werknemer of bestuurder, zoals hier het geval was. Wanneer informatie over een rechtspersoon of een bedrijf op grond van de criteria “inhoud”, “doel” of “resultaat” kan worden beschouwd als informatie “betreffende” een natuurlijke persoon, geldt in al deze gevallen dat deze informatie als een persoonsgegeven moet worden beschouwd en dat de regels voor gegevensbescherming van toepassing zijn.

23. Het Hof van Justitie heeft ondertussen in het arrest van 3 april 2025 (in de zaak C-710/23, L.H.) geoordeeld:

“21 Volgens vaste rechtspraak wijst het gebruik van de woorden „alle informatie” in de definitie van het begrip „persoonsgegevens” in deze bepaling op de bedoeling van de Uniewetgever om een ruime betekenis te geven aan dit begrip, dat zich potentieel uitstrekt tot elk soort informatie, zowel objectieve informatie als subjectieve informatie, in de vorm van meningen of beoordelingen, op voorwaarde dat deze informatie de betrokkene „betreft”. Informatie heeft betrekking op een geïdentificeerde of identificeerbare persoon wanneer die informatie wegens haar inhoud, doel of gevolg gelieerd is aan een identificeerbare persoon (arresten van 7 maart 2024, IAB Europe, C604/22, EU:C:2024:214, punten 36 en 37, en 4 oktober 2024, Agentsia po vpisvanyata, C200/23, EU:C:2024:827, punten 130 en 131 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

22 De informatie over de identiteit van de geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke personen die, als orgaan waarin de wet voorziet of als leden van een dergelijk orgaan, de bevoegdheid hebben de vennootschap ten opzichte van derden te verbinden, vormen dus „persoonsgegevens” in de zin van artikel 4, punt 1, AVG. De omstandigheid dat deze informatie behoort tot een professionele context doet niet af aan de kwalificatie ervan als persoonsgegevens (zie naar analogie arrest van 9 maart 2017, Manni, C398/15, EU:C:2017:197, punten 32 en 34 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

23 Zoals de Commissie heeft opgemerkt, laat overweging 14 van de AVG die uitlegging onverlet. De tweede volzin van die overweging verwijst immers onder meer naar de „naam” en de „contactgegevens” van de rechtspersoon, en niet naar de natuurlijke personen die in naam of voor rekening van een rechtspersoon handelen.

24 In casu moet worden vastgesteld dat de voor en achternaam van een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon persoonsgegevens in de zin van artikel 4, punt 1, AVG vormen. Hetzelfde geldt voor de handtekening van een dergelijke natuurlijke persoon (zie in die zin arrest van 4 oktober 2024, Agentsia po vpisvanyata, C-200/23, EU:C:2024:827, punt 136).

25 *Met betrekking tot de andere in het hoofdgeding aan de orde zijnde contactgegevens staat het aan de verwijzende rechter om, gelet op de in punt 21 van het onderhavige arrest in herinnering gebrachte rechtspraak, na te gaan of deze contactgegevens betrekking hebben op een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon.”*

Het Hof antwoordt dan ook als volgt op de vraag van de verwijzende rechter:

“Het Hof (Eerste kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 4, punten 1 en 2, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)
moet aldus worden uitgelegd dat de verstrekking van de voor- en achternaam, de handtekening en de contactgegevens van een natuurlijke persoon die een rechtspersoon vertegenwoordigt, een verwerking van persoonsgegevens vormt. De omstandigheid dat deze verstrekking uitsluitend wordt verricht om de identificatie mogelijk te maken van de natuurlijke persoon die bevoegd is om namens deze rechtspersoon op te treden, is in dit verband irrelevant.”

Uit het voorgaande volgt dat de Bestreden Beslissing naar recht oordeelt dat de Klager een natuurlijke persoon is die rechtstreeks kan worden geïdentificeerd aan de hand van zijn e-mailadres, zodat dit e-mailadres volgens artikel 4.1 AVG als een persoonsgegeven moet worden beschouwd.

24. Uit stuk 9 van [REDACTED] blijkt overigens overduidelijk dat [REDACTED] zich er van bewust is dat het E-mailadres een persoonsgegeven is dat niet, zonder meer, mocht verder verwerkt worden:

De : [REDACTED]
Envoyé : jeudi 4 février 2021 14:22
À : [REDACTED]
Objet : Spam melding

Beste [REDACTED]

Wij kregen onlangs weer een klacht van een partij die gemaild is door [REDACTED]. Het ging in deze zaak weer over een persoonlijk mailadres. Zoals eerder aangegeven mogen deze niet zonder toestemming gebruikt worden voor commerciële doeleinden.

In mei vorig jaar hebben we ook contact gehad over een vergelijkbare zaak. Omdat de klacht ook terecht is gekomen bij onze juridische afdeling hebben zij geadviseerd om jouw account en toegang tot de database te beëindigen. Ik zou het natuurlijk erg vervelend vinden om dit te doen, dus ik wil je bij deze er nogmaals op wijzen dat het niet is toegestaan om zonder toestemming commerciële boodschappen te versturen naar persoonlijke mailadressen. Dit zijn dus ook mail adressen zoals: [REDACTED] en [REDACTED].

Ik hoop dat we hiermee van af nu geen klachten meer ontvangen. Wij zien ons anders genoodzaakt om de licentie te beëindigen.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] pleit dus ook tegen de eigen stukken door dit gegeven alsnog te blijven ontkennen.

Gelet op al hetgeen voorgaat, overweegt het hof dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie niet dienstig is.

De derde grief van [REDACTED] is ongegrond.

VIERDE GRIEF VERZOEKSTER : De Geschillenkamer oordeelde ten onrechte dat de verwerking van de persoonsgegevens niet rechtmatig is.

Vierde verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

25. Volgens [REDACTED] interpreteert de Geschillenkamer artikel 6.1.f AVG te restrictief. Er dient altijd eerst te worden nagegaan of er sprake is van een rechtmatig belang in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke én of de verwerking noodzakelijk is voor het vooropgestelde doel. Indien dit het geval is, dient nagegaan te worden of de belangen/rechten van de betrokkenen niet

zwaarder wegen dan het desbetreffende gerechtvaardigd belang en [REDACTED] heeft wel degelijk een dergelijke belangenafweging gedaan. De Geschillenkamer schendt zodoende de motiveringsverplichting waartoe zij gehouden is ofwel door bewust de belangenafweging links te laten liggen, ofwel door manifeste nalatigheid pertinente stukken en argumenten niet in acht te nemen, en hetgeen de vernietiging van de Beslissing verantwoordt.

Bovendien voert de Geschillenkamer de drievoudige toets niet correct uit. Conform artikel 6.1.f), AVG dient een sequentiële beoordeling te worden verricht : ten eerste, het bestaan van een gerechtvaardigd belang, ten tweede, de noodzakelijkheid van de concrete verwerking en, tot slot, een afweging of de belangen/rechten van de betrokkenen niet zwaarder wegen dan het voormelde gerechtvaardigd belang. Waar de Beslissing slechts (een deel van) de laatste stap toetst en de overige twee stappen onbesproken laat, is zij genomen in strijd met de rechtspraak van het Hof van Justitie en de richtsnoeren van de EDPB. In elk geval is er in casu wel degelijk een gerechtvaardigd belang en een noodzakelijkheid voorhanden en diende de belangenafweging in het voordeel van [REDACTED] uit te vallen gezien de impact op betrokkenen uitermate beperkt is en zij de verwerking redelijkerwijze konden verwachten.

26. De **GBA** voert aan dat de Geschillenkamer wel degelijk rekening heeft gehouden met de belangenafweging in bijlage 9 bij de brief van [REDACTED] van 5 mei 2021, hetgeen onder meer blijkt uit overwegingen 38 tot 42 van de Beslissing, en besloot dat daaruit blijkt dat geen *daadwerkelijke* afweging heeft plaatsgevonden. De voorgelegde belangenafweging bespreekt de redelijke verwachtingen van de betrokkenen niet op een gedegen manier, schenkt geen aandacht aan de verhouding tussen [REDACTED] en de betrokkenen en gaat nauwelijks in op de gevolgen van de gegevensverwerking voor de betrokkenen en kon dat ook niet, omdat de verwerkingsverantwoordelijke daartoe niet over de nodige informatie beschikte.

Ook de formele motiveringsplicht is niet geschonden. De Geschillenkamer motiveert de niet-naleving van artikel 6.1, f), AVG afdoende : daar de drie voorwaarden cumulatief zijn, behoeft zij niet, ingeval een van de criteria niet werd nageleefd, telkens alle (overige) criteria te evalueren. Hetzelfde geldt voor de materiële motiveringsplicht : de Geschillenkamer heeft het ontbreken van een rechtsgrond afdoende en deugdelijk gemotiveerd door vast te stellen dat [REDACTED] niet aantoonde dat de betrokkenen zich redelijk konden verwachten aan de verdere verwerking van hun persoonsgegevens voor commerciële doeleinden. Waar [REDACTED] in essentie aanvoert dat de bewijslast wordt omgekeerd zodat het aan de Geschillenkamer zou zijn om aan te tonen dat zij zich niet kon beroepen op een gerechtvaardigd belang, is haar argumentatie manifest in tegenspraak met de verantwoordingsplicht in artikel 5.2 AVG. Het is aan de verwerkingsverantwoordelijke om dit aan te tonen. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt ook niet dat betrokkenen per definitie worden geacht zich redelijk te kunnen verwachten aan de verdere verwerking van publiek toegankelijke persoonsgegevens, laat staan aan de verdere verwerking voor eender welk verwerkingsdoeleinde. De publieke beschikbaarheid van de persoonsgegevens doet de belangenafweging dan ook niet automatisch in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijke

kantelen. De Europese rechtspraak is helder en het is dus niet noodzakelijk om hierover prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie.

Beoordeling door het Marktenhof

27. De analyse van het Marktenhof spitst zich toe op de conclusie van de GBA in de Bestreden Beslissing dat de door [REDACTED] aangehaalde rechtsgrond tot rechtvaardiging van de verwerking niet overeenstemt met de AVG.

28. [REDACTED] beroept zich op artikel 6.1.f) AVG.

Artikel 6, lid 1, onder f), AVG bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is indien die „noodzakelijk [is] voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen”.

29. Volgens vaste rechtspraak worden in deze bepaling drie cumulatieve voorwaarden gesteld waaraan moet zijn voldaan opdat de daarin bedoelde verwerkingen van persoonsgegevens rechtmatig zijn. Het is aan [REDACTED] om aan te tonen dat de drie voorwaarden vervuld zijn.

Ten eerste moet de verwerkingsverantwoordelijke of een derde een *gerechtvaardigd belang* behartigen. Ten tweede moet de verwerking van persoonsgegevens *noodzakelijk* zijn voor de behartiging van dat belang. Ten derde mogen de *belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden* van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde (zie HvJ 9 januari 2025, Mousse, C-394/23, punt 45 [en aldaar aangehaalde rechtspraak]; hierna: „arrest Mousse”).

30. Wat de eerste voorwaarde inzake de behartiging van een *gerechtvaardigd belang* betreft, moet eraan worden herinnerd dat het volgens artikel 13, lid 1, onder d), AVG aan de verwerkingsverantwoordelijke staat om bij een verwerking die is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder f), van deze verordening, de betrokken persoon op het moment waarop persoonsgegevens bij hem worden verzameld, mee te delen welke gerechtvaardigde belangen worden nagestreefd.

Bij gebreke van een definitie van het begrip „gerechtvaardigd belang” in de AVG, kan een breed scala aan belangen in beginsel als gerechtvaardigd worden beschouwd. Zoals blijkt uit overweging 47 AVG is dit begrip niet beperkt tot wettelijk verankerde en bepaalde belangen, en kunnen belangen van economische aard ook gerechtvaardigde belangen zijn. Een gerechtvaardigd belang kan bijvoorbeeld aanwezig zijn wanneer sprake is van een relevante en passende verhouding tussen de betrokkene en de verwerkingsverantwoordelijke, zoals wanneer de betrokkene een klant is of in dienst is van de verwerkingsverantwoordelijke, of zelfs wanneer sprake is van direct marketing (zie arrest Mousse

overw 46 en 47). De Geschillenkamer is deze voorwaarde niet specifiek nagegaan in de Bestreden Beslissing.

Er zij tevens aan herinnerd dat de voorwaarde inzake de noodzaak van de verwerking moet worden onderzocht in samenhang met het beginsel van minimale gegevensverwerking van artikel 5, lid 1, onder c), AVG, op grond waarvan persoonsgegevens toereikend moeten zijn, ter zake dienend en beperkt tot hetgeen noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Dit vloeit voort uit het arrest van het Hof van Justitie van 4 oktober 2024, Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond (C-621/22, punt 43 [en aldaar aangehaalde rechtspraak]).

31. Wat de tweede voorwaarde inzake de *noodzakelijkheid* betreft, dient de verwerkingsverantwoordelijke aan te tonen dat het gerechtvaardigde belang dat bestaat bij de verwerking van de gegevens redelijkerwijs niet even doeltreffend kan worden bereikt met andere middelen die in mindere mate afbreuk doen aan de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkenen, in het bijzonder aan het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals die door de artikelen 7 en 8 van het Handvest worden gewaarborgd. De Geschillenkamer is ook dit niet specifiek nagegaan in de Bestreden Beslissing.

32. De Geschillenkamer spitst – in navolging van de twee verslagen opgesteld door de inspectiedienst – haar analyse in de Bestreden Beslissing enkel toe op de derde voorwaarde, waar moet worden vastgesteld of de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde.

Ten onrechte houdt [REDACTED] voor dat de Geschillenkamer eerst in de Bestreden Beslissing de andere twee voorwaarden in volgorde en sequentieel had moeten overlopen. Hoewel een stapsgewijze aanpak logisch en verdedigbaar kan lijken, wordt een dergelijke aanpak niet door AVG voorgeschreven.

33. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat deze voorwaarde een *afweging* van de betrokken tegengestelde rechten en belangen impliceert die in beginsel afhangt van de omstandigheden van het concrete geval. Hiervoor is krachtens overw. 50 van het arrest Mousse een relatief grondige kennis van de tegengestelde belangen vereist.

Deze voorwaarde houdt in wezen in dat moet worden nagegaan of de gegevensverwerking, ervan uitgaande dat deze daadwerkelijk een gerechtvaardigd belang nastreeft dat noodzakelijk is voor het doel van de gegevensverwerking, niettemin te ver gaat omdat daardoor een *onduldbare last* aan de betrokkenen wordt opgelegd. Met andere woorden, is de opoffering van de belangen van de betrokkenen eenvoudigweg buitensporig gelet op de redenen waarom en de wijze waarop de gegevensverwerking wordt uitgevoerd? In dit verband heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat bij de afweging van de betrokken tegengestelde rechten met name rekening moet worden gehouden

met de *redelijke verwachtingen* van de betrokkene alsook met de omvang van de verwerking en de gevolgen ervan voor de betrokkene (Zie, met name, het arrest van 4 juli 2023, Meta Platforms e.a. (Algemene gebruiksvoorwaarden van een online sociaal netwerk) C-252/21, punt 116).

Uit overweging 47 AVG blijkt namelijk dat de belangen en de grondrechten van de betrokkene zwaarder wegen dan het belang van de verwerkingsverantwoordelijke wanneer persoonsgegevens worden verwerkt in omstandigheden waarin de betrokkenen een dergelijke verwerking redelijkerwijs niet verwachten.

34. De Geschillenkamer heeft in de Bestreden Beslissing op afdoende wijze en naar recht gemotiveerd (§§ 38 tot en met 50 en 133) dat de Klager zich redelijkerwijs niet kon verwachten aan een directe marketing vanwege [REDACTED] of haar klanten. Het Marktenhof voegt daar voor de volledigheid van de analyse aan toe dat [REDACTED] niet afdoende aantoont dat de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene niet zwaarder wegen dan haar eigen gerechtvaardigd belang of dat van een derde.

Met betrekking tot de omvang van de verwerking stelde de Geschillenkamer terecht vast dat de omvang ervan niet beperkt was. In het randnummer 40 oordeelde de Geschillenkamer aldus: *“Voorts stelt [REDACTED] dat het aantal betrokkenen waarvan zij de persoonsgegevens zou verwerken beperkt is omdat het een klein percentage van personen is in verhouding met de bevolking. De Geschillenkamer herinnert eraan dat [REDACTED] in mei 2021 zelf beoordeelde dat zij persoonsgegevens op een grote schaal verwerkt. Zoals uiteengezet in randnummer 26 van deze beslissing kan niet worden uitgesloten dat [REDACTED] minstens 68.165 e-mailadressen verwerkt die persoonsgegevens kunnen zijn en binnen het toepassingsgebied vallen van de AVG. De verhouding tussen het aantal betrokkenen en de algemene bevolking doet niet af aan het feit dat [REDACTED] persoonsgegevens op een grote schaal verwerkt. [...]*

Over de redelijke verwachtingen van de betrokkene wees de Geschillenkamer op het volgende in randnummer 47. *“Indien de verwerking van persoonsgegevens van de KBO inhoudt dat betrokkenen redelijkerwijs bepaalde verdere verwerkingen dienen te verwachten, dan strekt dit slechts tot de verwerking van die persoonsgegevens door licentiehouders en derden zoals omschreven en gekaderd in de privacyverklaring van de KBO en het koninklijk besluit van 18 juli 2008. De Geschillenkamer benadrukt dat aldus wordt uitgesloten dat derden de gegevens verwerken voor direct marketing doeleinden. De verweerder stelt echter geen licentiehouder te zijn van KBO gegevens, waardoor de wettelijke verplichtingen die daarmee gepaard gaan volgens haar niet van toepassing zijn. Bovendien heeft [REDACTED] niet bevestigd dat de gegevens al dan niet oorspronkelijk van de KBO werden verzameld. Hierdoor kan zij onmogelijk beroep doen op de redelijke verwachtingen die de betrokkenen zouden hebben bij het verwerken van hun gegevens door de KBO. De Geschillenkamer oordeelt dus dat de algemene mogelijkheid van commercieel hergebruik van KBO-gegevens geenszins inhoudt dat de betrokkenen in casu redelijkerwijze hadden kunnen verwachten dat de verweerder de gegevens zou verwerken voor haar eigen doeleinden.”*

De Geschillenkamer oordeelde terecht dat [REDACTED] niet afdoende bewees dat de Klager zich redelijkerwijze kon verwachten directe marketing e-mails van klanten van [REDACTED] te ontvangen op een persoonlijk (zij het zakelijk) e-mailadres dat ter beschikking stond van de KBO. Daarbij is de specifieke situatie en context van belang: de Klager was geen bestaande klant van [REDACTED] en ook niet van [REDACTED]. Een reclamepost van één van beiden lag dus niet binnen zijn redelijke verwachtingspatroon. Het feit dat zijn mailadres bekend en publiek was in het kader van de Belgische KBO regelgeving doet hieraan geen afbreuk.

35. [REDACTED] stelt dat de betrokkenen redelijkerwijze de verwerkingen mogen verwachten, gelet op de (wettelijk ingerichte) publieke beschikbaarheid van de gegevens in de KBO die volgens haar dient om “transparantie in het handelsverkeer te bevorderen en de correcte deelname aan commerciële interacties mogelijk te maken” en “dus mogen hergebruikt worden”. (haar stukken 14 en 15). Het feit dat [REDACTED] zelf geen licentieovereenkomst met de KBO afgesloten heeft, doet volgens haar geen afbreuk aan de redelijke verwachtingen die de Klager moest hebben omtrent het ontvangen van directe marketing e-mails van klanten van [REDACTED].

De Geschillenkamer oordeelt terecht dat niet afdoende werd aangetoond door [REDACTED] dat de gegevens publiekelijk beschikbaar zijn. Ze verwees naar het feit dat [REDACTED] zelf uitdrukkelijk stelde dat de bron van de gegevens niet de KBO was en dat ze voor het overige geen bewijs levert van het feit dat de gegevens (het e-mail adres van de Klager) publiekelijk beschikbaar zouden zijn.

[REDACTED] heeft haar privacyverklaring van 2021 (haar stuk 14) op dit puntaangepast in 2024 (haar stuk 15). Ook in de nieuwe versie bevestigt ze dat haar bron (niet de KBO maar wel) een “erkende gegevensleverancier” is.

Uit haar (hierboven reeds weergegeven) e-mail van 4 februari 2021 blijkt overigens dat [REDACTED] zich wel degelijk bewust was van de problematiek en dat er zich mogelijk een probleem kon stellen inzake de redelijke verwachtingen van betrokkenen. In dat e-mailverkeer dat hiervoor letterlijk werd geciteerd gaat ze zelfs nog veel verder en stelt ze op 4 februari 2021 onomwonden aan de betrokken klant [REDACTED] dat er sprake moet zijn van toestemming vooraleer er directe marketinge-mails kunnen verzonden worden naar persoonlijke e-mailadressen van derden zoals gebeurd is in onderhavig geval met de gelaakte verwerking van het E-mailadres.

De Geschillenkamer kon dan ook terecht oordelen dat de verwerking door [REDACTED] van de persoonsgegevens van de Klager in onderhavig geval niet rechtmatig was.

Gelet op al hetgeen voorgaat, overweegt het hof dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie niet dienstig is.

De vierde grief is ongegrond.

VIJFDE GRIEF VERZOEKSTER : De Geschillenkamer oordeelt ten onrechte dat [REDACTED] naar transparantieplichtingen niet correct nageleefd heeft.

Vijfde verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

36. Volgens [REDACTED] handelt zijzelf wel degelijk conform artikel 14 AVG en heeft zij haar transparantieplichting correct nageleefd. Zij gaat er rechtmatig van uit dat de databank van [REDACTED] gegevens bevat die tevens opgenomen zijn in de KBO en dat zodoende, gelet op de veelvuldige (contractuele) garanties, de transparantieplichting reeds door de voorgaande schakels in de keten van verwerkingsverantwoordelijken nageleefd werd, en [REDACTED] er dan ook rechtmatig vanuit kon gaan dat de uitzondering opgenomen in artikel 14.5, a), AVG van toepassing was. In elk geval, betreft de verwerking in overgrote mate gegevens die reeds publiek zijn, worden geen gevoelige persoonsgegevens in de zin van artikel 9 AVG verwerkt en voorziet [REDACTED] in een laagdrempelige en transparante procedure voor betrokkenen om bezwaar te maken tegen de verwerking, inzage te krijgen, of rectificatie/wissing van hun gegevens te verzoeken. De interpretatie van de Geschillenkamer van artikel 13-14 AVG waarbij (steeds) alle opeenvolgende verwerkingsverantwoordelijken afzonderlijk de betrokkenen moeten inlichten, holt de uitzondering van artikel 14.5, a), AVG volledig uit, is manifest in strijd met het doel van deze bepaling, is in strijd met de inhoud van artikel 14 AVG en zou leiden tot informatiemoeheid bij de betrokkenen. De GBA past in de Beslissing ten onrechte de beperkingen van artikel 14.5, c), AVG toe op 14.5, a), AVG. Ingeval het Marktenhof hierover twijfelt, past het om het Hof van Justitie hierover prejudicieel te bevragen.

In elk geval, en in ondergeschikte orde, vergt de transparantieplichting onevenredig veel inspanning in de zin van artikel 14.5, b), AVG. Deze uitzondering dient restrictief te worden geïnterpreteerd en de toepassing ervan is niet beperkt tot de in de AVG aangehaalde voorbeelden. Slechts voor ongeveer 250.000 ondernemingen is een bruikbaar e-mailadres beschikbaar en voor de overige 1,25 miljoen niet zodat de kennisgeving enkel per gewone post zou kunnen geschieden. Dit zou een kost met zich meebrengen die een bedreiging vormt voor de continuïteit en het voortbestaan van [REDACTED]. Een systematische kennisgeving, zoals opgelegd door de Geschillenkamer, is niet alleen disproportioneel voor de verwerkingsverantwoordelijke, maar ook voor de betrokkenen zelf, daar elke wijziging of doorgifte van KBO-gegevens leidt tot een voortdurende stroom van herhaalde meldingen. Hoe dan ook neemt [REDACTED] aantoonbaar passende maatregelen in situaties waarin individuele informatieverstrekking onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning zou vergen. Zo stelt zij op haar website een volledige en toegankelijke privacyverklaring ter beschikking, bestaat er een laagdrempelig contactpunt voor betrokkenen voor de (effectieve) uitoefening van hun rechten, zij verwerkt uitsluitend de persoonsgegevens die strikt noodzakelijk zijn voor haar dienstverlening en zij voorzagt strikte contractuele en technische

waarborgen. [REDACTED] verzoekt het Marktenhof, tot slot, om het Hof van Justitie hierover prejudicieel te bevragen.

37. De **GBA** stelt dat artikel 14.5, a), AVG een verwerkingsverantwoordelijke niet toelaat om aan de informatieverplichting te ontsnappen door te verwijzen naar de informatie die de betrokkene eerder heeft ontvangen van een andere verwerkingsverantwoordelijke in het kader van een andere verwerking. In casu verschilt de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke en die van de DPO's, de verwerkingsdoeleinden, de bewaartermijn, de ontvangers, de bron van waar de gegevens afkomstig zijn, enzovoort. Minstens toont [REDACTED] niet aan dat de informatie die de betrokkenen vanwege [REDACTED] en [REDACTED] hebben ontvangen inderdaad dezelfde informatie is als dewelke zijzelf verplicht was aan de betrokkene mee te delen. In elk geval stemt de uitlegging van [REDACTED] van artikel 14.5, a), AVG niet overeen met de doelstelling van artikel 14 AVG. Het Hof van Justitie zelf gaat ervan uit dat de uitzondering alleen van toepassing is wanneer de verwerkingsverantwoordelijke zelf krachtens een andere bepaling van nationaal recht of Unierecht al verplicht was om de benodigde informatie te verstrekken. Wat betreft het argument van [REDACTED] inzake de onevenredige kosten (toepassing uitzondering artikel 14.5,b), AVG), valt moeilijk in te zien waarom een verwerkingsverantwoordelijke die heeft nagelaten zich van meet af aan te kwijten van zijn informatieverplichting zich zou moeten kunnen beroepen op deze uitzondering. Opnieuw zijn de voorgestelde prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie over artikel 14.5, a), en 14.5, b), AVG niet noodzakelijk.

Beoordeling door het Marktenhof

38. Transparantie is essentieel voor gegevensbescherming in het algemeen en natuurlijk in de context van de rechten van de betrokkene. De te verstrekken informatie verschilt echter afhankelijk van of men de persoonsgegevens rechtstreeks van de betrokkene heeft verzameld (directe verzameling, georganiseerd door art. 13 AVG) of dat men deze hebt verkregen via een andere bron (indirecte verzameling, georganiseerd door art. 14 AVG). Deze laatste bepaling is *in casu* van toepassing.

39. Een organisatie is niet verplicht om de betrokkene op de hoogte te stellen als deze persoon al de noodzakelijke informatie heeft ontvangen (artikel 14.5.a AVG).

In het geval van indirecte verzameling van persoonsgegevens (zoals in onderhavig geval) zijn aanvullende uitzonderingen van toepassing. In dit geval is het verstrekken van informatie niet nodig als (artikel 14.5.b, c en d AVG) :

- het verstrekken van dergelijke informatie onmogelijk blijkt of onevenredige inspanningen vergt.
- het verkrijgen of openbaar maken van gegevens uitdrukkelijk bij wet is geregeld;

- de persoonsgegevens vertrouwelijk moeten worden behandeld op grond van een wettelijke geheimhoudingsplicht.

40. De Bestreden Beslissing stelt :

59. De klager stelt dat [REDACTED] de betrokkenen niet actief informeert bij het verzamelen of het verwerken van hun gegevens. Daardoor zou het onmogelijk zijn voor betrokkenen om op de hoogte te zijn van de verwerking van hun gegevens door de partijen in de keten van verwerkingsverantwoordelijken die de verweerder in haar conclusies beschrijft. De klager betwist het argument van de verweerder dat zij niet verplicht was de informatie opgenomen in artikel 14 AVG te verschaffen aangezien zij mocht aannemen dat de betrokkenen reeds over deze informatie beschikken. De klager zou pas op de hoogte zijn gesteld van het feit dat zijn gegevens werden verwerkt door de verweerder toen hij zijn recht van inzage uitoefende bij een klant van de verweerder.

60. Om te beginnen wijst de Geschillenkamer erop dat alle opeenvolgende verwerkingsverantwoordelijken (i.e., de verweerder, [REDACTED] en haar klanten) afzonderlijk de betrokkenen moeten inlichten voor wat betreft de gegevensverwerkingen die zij zelf uitvoeren. **De uitzondering in artikel 14.5.a) AVG, volgens dewelke artikel 14.1 tot en met 14.4 AVG niet van toepassing zijn voor zover de betrokkene reeds over de informatie beschikt, is niet relevant. De verweerder kan zich niet aan haar informatieplichten onttrekken op basis van het feit dat [REDACTED] reeds bepaalde informatie zou hebben verstrekt, aangezien [REDACTED] een afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke is. De informatie in minstens artikelen 14.1.a), b), c), en e) en 14.2.a), b), en f) zou kunnen verschillen afhankelijk van de verwerkingsverantwoordelijke, waardoor er niet van kan worden uitgegaan dat de betrokkenen reeds over de informatie zouden beschikken.** De verweerder geeft dit ook expliciet aan in verband met [REDACTED] waar zij in haar opmerkingen over het PV van de hoorzitting de onderstreepte zin toevoegt:

“De verweerster stelt, zoals ook de klager stelt, dat [REDACTED] een afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke is, en niet een verwerker. Bijgevolg heeft zowel [REDACTED] als verweerster haar eigen verplichtingen in het kader van de transparantie voorzien in artikel 14 AVG.”

61. Artikel 14.1 en 14.2 voorzien in een plicht om informatie proactief te verstrekken wanneer de persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen. De onrechtstreekse verzameling van persoonsgegevens bij de betrokkenen veronderstelt immers niet dat de informatieverstrekking aan de betrokkenen eveneens enkel op onrechtstreekse wijze dient te geschieden. Integendeel, uit de rechtspraak van het Hof van Justitie alsmede uit de bepalingen van de AVG vloeit voort dat het uitsluitend aan de verwerkingsverantwoordelijke die de middelen en doeleinden van de verwerking bepaalt, toekomt om de betrokkenen op een loyale en transparante wijze te informeren [Overweging 60 — “Overeenkomstig de beginselen van behoorlijke en transparante verwerking moet de betrokkene op de hoogte worden gesteld van het feit dat er verwerking plaatsvindt en van de doeleinden daarvan. De verwerkingsverantwoordelijke dient de

betrokkene de nadere informatie te verstrekken die noodzakelijk is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen, met inachtneming van de specifieke omstandigheden en de context waarin de persoonsgegevens worden verwerkt. [...]”; Artikel 14 AVG — “1. Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie: [...]” (de Geschillenkamer onderlijnt). Zie ook HvJEU, 1 oktober 2015, C-201/14, Smaranda Bara e.a. t. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate (ECLI:EU:C:2015:638), randnr. 31]. *De Geschillenkamer concludeert bijgevolg dat het te dezen in eerste instantie aan de verweerder toekomt om de betrokkenen proactief te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens door de verweerder zelf, in overeenstemming met artikel 14 AVG. Aangezien de verweerder de gegevens verstrekt aan andere ontvangers, dient zij de betrokkenen uiterlijk op het tijdstip waarop de persoonsgegevens voor het eerst worden verstrekt te informeren (artikel 14.3.c) AVG).*

[...]

63. De Geschillenkamer concludeert dat de verweerder haar transparantie- en informatieverplichtingen overeenkomstig artikel 12.1, artikel 14.1 en 14.2, artikel 5.2, artikel 24.1 alsook artikel 25.1 van de AVG niet is nagekomen doordat zij de betrokkenen niet proactief informeerde binnen de wettelijk verplichte termijn, en doordat de informatie die zij verstrekke via haar privacyverklaring onvolledig en onjuist was.”

41. [REDACTED] beroept zich op de uitzondering voorzien in artikel 14.5.a AVG en stelt dat de verplichting tot informatieverstrekking niet geldt indien en voor zover de betrokkene reeds over de informatie beschikt.

Ook hier vereist het beginsel van de verantwoordingsplicht dat verwerkingsverantwoordelijken waaronder dus ook [REDACTED] moeten kunnen aantonen en documenteren over welke informatie de betrokkene reeds beschikt, hoe en wanneer de betrokkene die heeft ontvangen en dat er sindsdien geen wijzigingen hebben plaatsgevonden die de informatie achterhaald maken. In toepassing van de regel dat uitzonderingen beperkend moeten worden opgevat, moet worden aangenomen dat deze uitzondering enkel geldt als de betrokkene over alle door artikel 14 AVG voorgeschreven informatie beschikt. Dit wijst op het belang van een goed doordachte informatieverstrekking bij de rechtstreekse verkrijging van gegevens. Meestal zal een verwerking aanvangen of starten met een rechtstreekse gegevensverkrijging. Dan is vereist dat de betrokkene zo uitgebreid mogelijk wordt geïnformeerd. Hoe uitgebreider die informatie dan is, des te groter de kans dat later, als er onrechtstreeks bijkomende gegevens worden verkregen, de betrokkene al over de wettelijk voorgeschreven informatie beschikt. In die mate kan men stellen dat het aangewezen is om in de informatie die naar aanleiding van de rechtstreekse verkrijging wordt verstrekt, melding te maken van de andere verwerkingsdoeleinden van de verantwoordelijke. Op die manier is het mogelijk dat later geen informatie meer moet worden gegeven (zie, [REDACTED] *De toepassing van*

de Algemene Verordening Gegevensbescherming - in de Belgische context (AVG/GDPR), Wolters Kluwer, 2020, pagina 651, randnummer 1606).

42. [REDACTED] heeft in haar conclusies en pleitnota voor de Geschillenkamer (stuk 42 GBA) duidelijk uiteengezet wat de herkomst en de bestemming [REDACTED] was van het E-mailadres.

[REDACTED] doet aldus gelden dat het E-mailadres afkomstig is van [REDACTED] m.n. via een datalicentieovereenkomst tussen [REDACTED] i.e. de (Nederlandse) moederverenootschap van [REDACTED] en [REDACTED]. Op basis van de datalicentieovereenkomst heeft [REDACTED] het recht het E-mailadres (via haar dochterverenootschappen) te commercialiseren (zie stuk 1 [REDACTED]).

“2.3 [REDACTED] verschafft [REDACTED] met betrekking tot de Licentiedata een gebruiksrechtlicentie welke tevens voor sublicentiëring met een commercieel oogmerk vatbaar is. [REDACTED] verklaart zich bewust te zijn van de beoogde sublicentiëring en verleent [REDACTED] hierbij haar toestemming voor sublicentiëring van de Licentiedata beperkt tot de looptijd van deze Overeenkomst, dan wel het verschaffen van een gebruiksrecht (ten aanzien van de Licentiedata) aan klanten of partners waarmee [REDACTED] een overeenkomst heeft gesloten (met een commercieel oogmerk) door middel van een koppeling van de Licentiedata aan de (CRM-)systemen van een eindklant van [REDACTED] en/of het verschaffen van een gebruiksrecht aan een eind klant van [REDACTED] in de EU ten aanzien van een eenmalige selectie van Licentiedata. [...]”

Hierbij garandeert [REDACTED] dat o.m. alle Belgische wetgeving nageleefd wordt (artikel 9.1 van de datalicentieovereenkomst^{12F} (cf. stuk 1 [REDACTED])).

Bovendien garandeert [REDACTED] in de datalicentieovereenkomst nogmaals dat (1) zij officiële bronnen gebruikt om de Gegevens te controleren/te verrijken/aan te vullen en (2) de verwerking van de Gegevens gebeurt steeds conform de relevante wettelijke verplichtingen gerelateerd aan de verwerking van de Gegevens (zie stuk 1 [REDACTED]).

“9.1 [REDACTED] garandeert [REDACTED] dat alle uit hoofde van een Overeenkomst geleverde Licentiedata:

[...]

b) in alle opzichten voldoen aan de algemeen geldende normen en de beschrijvingen en specificaties zoals vermeldt in de Overeenkomst;

[...]

d) in het bijzonder **aan de algemeen geldende normen en de toepasselijke wet- en regelgeving met betrekking tot privacy en gegevensbescherming voldoen;**

e) **uitsluitend gebruik is gemaakt van gevalideerde bronnen en dat bij de collectie van de Licentiedata alle toepasselijke Belgische, Nederlandse en Europese wet- en regelgeving is nageleefd.**

f) **het gebruik daarvan door [REDACTED] waaronder eventuele sublicentiëring, geen inbreuk maakt op rechten van betrokkenen/derden, waaronder mede maar niet uitsluitend (e)privacy, gegevensbescherming, de geldende wetten m.b.t, telecommunicatie, non-mailwetgeving en intellectuele eigendomsrechten worden begrepen.**

[...]

11. Bijzondere bepalingen inzake privacy- en gegevensbescherming

11.1 Partijen verklaren volledig op de hoogte te zijn van toepasselijke wet- en regelgeving op het gebied van privacy- en gegevensbescherming. Partijen zullen het maximale in werking stellen om deze toepasselijke wet- en regelgeving op het gebied van privacy- en gegevensbescherming te waarborgen. [REDACTED] **garandeert onder meer dat de Licentiedata op rechtsgeldige wijze door [REDACTED] zijn verkregen,**

11.2 [REDACTED] **verklaart kennis te hebben genomen van de doeleinden waarvoor [REDACTED] Licentiedata bij [REDACTED] afneemt en verklaart zich maximaal in te spannen om deze Licentiedata, die het onderwerp zijn van de Overeenkomst, indachtig de doeleinden aan [REDACTED] te leveren.**

11.3 [REDACTED] **garandeert dat de Licentiedata in géén geval bijzondere persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming dan wel persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en/of strafbare feiten bevatten.**

11.4 Partijen garanderen dat de **leveringen van Licentiedata aan [REDACTED] in overeenstemming met de toepasselijke wet- en regelgeving, waaronder, maar niet uitsluitend, regels ten aanzien van privacy- en gegevensbescherming, zullen plaatsvinden. [...]**” (eigen nadruk)

43. [REDACTED] onderzocht de oorsprong van de aan haar gelicentieerde data. Hier kwam naar voren dat de data afkomstig zijn van [REDACTED] ([REDACTED]), hetgeen door [REDACTED] bevestigd werd.

Uit de privacyverklaring van [REDACTED] blijkt dat de persoonsgegevens opgenomen in haar database bestaan uit persoonsgegevens “die (i) u ons zelf geeft (ii) die wij aan u toewijzen voor het gebruik van onze producten en diensten (iii) die wij verkrijgen door het gebruik van onze producten en diensten (iv) die we via derden hebben ontvangen.”

In het kader hiervan stelt [REDACTED] tevens het volgende (cf. stuk 17 [REDACTED]):

“Wij maken gebruik van aanvullende data afkomstig van externe data partners (zoals [REDACTED] om de gegevens aanwezig in onze eigen database te bevestigen of te valideren en/of om de kwaliteit ervan te verbeteren door middel van opmaak, standaardisering, correctie, aanvulling, bijwerking (met name door het verstrekken van een nieuw adres bijvoorbeeld na een verhuis) en/of interne koppeling (matching) van deze gegevens.”

Hierbij vermeldt [REDACTED] volgende doeleinden van de (persoons-)gegevens:

“Direct Marketing voor prospectiedoeleinden: met name promotionele communicatie via telefoon, post, advertising of andere kanalen aan prospects”

*“Beheer van Handelsinformatie: de business unit [REDACTED] verwerkt **business-to-business gegevens over ondernemingen met als doel die via print, online en digital ter beschikking te stellen van andere ondernemingen**, zodat zij in staat zijn hun financiële risico's te beperken, aan fraudepreventie te doen, de vigerende wetgeving in verband met witwaspraktijken na te leven, enz. Gezien het hier over B-to-B informatie gaat, valt het niet onder het toepassingsgebied van de GDPR. Daarnaast verzamelt TBI gegevens van zakelijke professionals die ook ter beschikking worden gesteld voor marketing- en datamanagementdoeleinden. Bij het verzamelen van deze gegevens wordt er steeds voldaan aan de meldingsplicht naar betrokkene. Zij worden geïnformeerd over de opname in de databank en tot welke doeleinden deze gegevens worden verwerkt. Ze hebben steeds recht op inzage, verbetering en schrapping.” (eigen nadruk)*

44. Betreffende de vaststelling van de Geschillenkamer dat [REDACTED] haar transparantieplicht niet zou zijn nagekomen garandeert [REDACTED] dat zij melding maakt aan de betrokkenen, en vervolgens legt [REDACTED] die verplichting op aan haar klanten waaronder [REDACTED] die de gelaakte direct marketing e-mail stuurde aan de Klager.

Rekening houdend met artikel 14.5.a) en rechtsoverweging 62 van de AVG houdt dit in dat [REDACTED] voor de verwerkingen die zij uitvoert ten aanzien van haar B2B leveranciers en klanten niet, zonder meer, door de Geschillenkamer gehouden kan worden om opnieuw de transparantieplichting zelf integraal na te leven. [REDACTED] noch [REDACTED] zijn het voorwerp van de klacht en werden ook niet in de procedure voor de Geschillenkamer betrokken. Daardoor is er niet onderzocht in welke mate [REDACTED] als leverancier van [REDACTED] en [REDACTED] als haar klant om zijn gegaan met de op hun rustende transparantieplichting.

45. De interpretatie door de Geschillenkamer in de Bestreden Beslissing van artikel 14 AVG wordt niet gestaafd door een diepgaand onderzoek in de Bestreden Beslissing naar de feitelijke context en de (contractuele) garanties en holt derhalve de uitzondering van artikel 14.5.a) AVG uit. De motivering van de Geschillenkamer dat artikel 14.5.a) niet “relevant” zou zijn is alleszins geen

afdoende motivering. Bovendien moet worden gewezen op het gevaar van inconsistentie in de toepassing van de regelgeving nu met online advertising in een milliseconde de juiste banner wordt afgevuurd op een persoon die een bepaald surfgedrag vertoont. Dat gebeurt zo snel dat de sitebezoeker geen enkel idee heeft dat in die flits voor hij de banner zag verschillende (voor hem totaal onbekende) adverteerders virtueel geboden hebben op die bannerpositie met gebruik van zijn gegevens. Het is gelet op de snelheid en de technologie niet mogelijk alle adverteerders te dwingen volledig transparant te zijn naar de bewuste sitebezoeker (zie, Hof van Justitie in de zaak C-604/22 betreffende IAB Europe). De transparantiemaatstaf die door de GBA gehanteerd wordt met betrekking tot de ene verwerkingsverantwoordelijke kan bij gebreke aan objectief criterium en afdoende motivering niet verschillen van die maatstaf die opgelegd wordt aan een andere verwerkingsverantwoordelijke.

46. Gelet op de hogervermelde (contractuele) garanties, moest de transparantieverplichting door de voorgaande en de volgende schakels in de keten van verwerkingsverantwoordelijken nageleefd worden, en kon [REDACTED] dan rechtmatig vanuit gaan dat de uitzondering opgenomen in artikel 14.5, a), AVG door haar in onderhavig geval kon toegepast worden.

47. Los van het oordeel met betrekking tot artikel 14.5.a), neemt het Marktenhof ook aan – zoals door [REDACTED] in haar syntheseconclusie aangevoerd - dat de verplichting tot het verstrekken van de informatie - in haar hoofde onevenredig veel inspanning zou hebben gevergd in de zin van artikel 14.5.b) AVG.

Gelet op al hetgeen voorgaat, overweegt het hof dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie niet dienstig is.

De vijfde grief is gegrond in de mate zoals hiervoor bepaald en de Bestreden Beslissing dient derhalve in zoverre geannuleerd te worden.

ZESDE GRIEF VERZOEKSTER : De Geschillenkamer stelt ten onrechte dat [REDACTED] inbreuken op het inzagerecht van de klager gepleegd zou hebben.

Zesde verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

48. Bij haar zesde grief, voert [REDACTED] aan dat zij haar verplichtingen in het kader van het inzagerecht wel degelijk correct heeft nageleefd. De gegevens van [REDACTED] zijn geen persoonsgegevens, zodat de Klager geen beroep kon doen op het inzagerecht voorzien in artikel 15 AVG. Ondergeschikt, in de mate dat het Marktenhof alsnog van oordeel zou zijn dat de gegevens als persoonsgegevens gekwalificeerd dienen te worden, heeft [REDACTED] destijds, op basis van de toen beschikbare informatie, wel degelijk correct gehandeld. Het arrest van het Hof van Justitie van 12 januari 2023 in de zaak *Österreichische Post* (C-154/21) werd pas nadien gewezen en gepubliceerd zodat [REDACTED] hieraan op het moment van de klacht niet gehouden was en haar procedures

zijn er inmiddels ook aan aangepast. Zij heeft haar verplichtingen in het kader van het inzage-recht dus wel degelijk nageleefd. Wat betreft de bewaartermijn, bewaart [REDACTED] gegevens zolang een onderneming actief is, op basis van het criterium van actualiteit en gerechtvaardigd belang. Als geen exacte termijn kan worden gegeven, volstaat dit criterium volgens artikel 15.1, d), AVG.

49. De **GBA** verwijst voor wat betreft de argumentatie in hoofddorde van [REDACTED] naar haar derde verweermiddel. Wat betreft de argumentatie in ondergeschikte orde, voert de GBA aan dat de Geschillenkamer haar beslissing inzake de schending van artikel 15.1, c), AVG steunt op de richtsnoeren inzake transparantie van het Europees Comité voor Gegevensbescherming of de Werkgroep Gegevensbescherming. De richtsnoeren stellen geenszins dat [REDACTED] enkel de categorieën van ontvangers zou moeten meedelen. Een dergelijke lezing is te beperkt. Verder is het reeds decennia vaste rechtspraak dat een bepaling van Unierecht die door het Hof van Justitie is uitgelegd, geacht wordt van bij de inwerkingtreding van die bepaling die betekenis en draagwijdte te hebben gehad. Inzake de inbreuken op de artikelen 15.1, g), en 15.1, d), AVG, stelt de GBA vast dat geen argumenten worden aangebracht die de juistheid van vaststellingen van de Geschillenkamer in vraag stellen. Het middel is als dusdanig ongegrond.

Beoordeling door het Marktenhof

50. Het Marktenhof heeft eerder al bevestigd dat de Bestreden Beslissing correct heeft vastgesteld dat het verwerkte E-mailadres wel degelijk kwalificeert als een persoonsgegeven in de zin van artikel 4.1 AVG. Artikel 15 AVG is dus van toepassing.

51. De Geschillenkamer heeft geoordeeld in de Bestreden Beslissing dat [REDACTED] een inbreuk heeft begaan op:

- artikel 15.1.g AVG, door niet alle beschikbare informatie over de bronnen van de persoonsgegevens van de klager mee te delen (overw. 69);
- artikel 15.1.c AVG, doordat zij niet alle beschikbare informatie over de specifieke ontvangers van de persoonsgegevens van de klager heeft meegedeeld (overw. 73);
- artikel 15.1.d AVG, wegens het nalaten van [REDACTED] om alle beschikbare informatie over de opslagtermijn aan de klager mee te delen (overw. 75).

Ze deed dit onder meer in de volgende bewoordingen:

67 De klager probeerde in zijn e-mail van 15 januari 2021 zijn recht van inzage op basis van artikel 15 AVG uit te oefenen. De verweerder antwoordde op 29 januari 2021 op de e-mail van de klager, en stelt in haar syntheseconclusies dat zij het verzoek van de klager conform haar verplichtingen behandelde.

...

69. In de tweede plaats vroeg de klager uitleg over hoe, wanneer, van welke bron, en van welke tussenpartij(en) de verweerder de gegevens had verkregen. Wanneer de persoonsgegevens niet bij de betrokkene worden verzameld, zoals in casu het geval is, bepaalt artikel 15.1.g) AVG dat de betrokkene recht heeft om inzage te verkrijgen in alle beschikbare informatie over de bron van die gegevens. Aldus was de verweerder verplicht om in volledigheid te antwoorden op deze vragen. In haar reactie op het verzoek van de klager antwoordde de verweerder niet specifiek op de voormelde vragen. Zij informeert de klager niet over hoe, wanneer, van welke bron, noch van welke tussenpartijen zij de gegevens verkregen had. Zij verwijst echter wel naar de KBO:

“De gegevens die wij hebben geregistreerd zijn uitsluitend de gegevens van uw organisatie zoals door u geregistreerd bij de KBO. Desalniettemin kunnen betrokkenen onder de GDPR, bij ons een verzoek doen om bepaalde gegevens te laten verwijderen. Dit in tegenstelling tot de KBO.”

Hieruit zou de klager kunnen begrijpen dat de KBO de bron van de persoonsgegevens van de klager was, hetgeen minstens misleidend is aangezien de verweerder in haar syntheseconclusies aangeeft dat de gegevens niet bij de KBO werden verzameld. In ieder geval gaf de verweerder geen antwoord op de bovenvermelde vragen, waardoor de Geschillenkamer besluit dat de verweerder een inbreuk heeft begaan op artikel 15.1.g) AVG, door niet alle beschikbare informatie over de bronnen van de persoonsgegevens van de klager mede te delen.

....

74. Voorts vroeg de klager in zijn verzoek van inzage naar de opslagtermijn van zijn persoonsgegevens. Artikel 15.1.d) AVG bepaalt dat hij het recht heeft inzage te verkrijgen in, indien mogelijk, de periode gedurende welke de persoonsgegevens naar verwachting zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen. De verweerder antwoordde niet op deze vraag.

75. Gelet op het voorgaande besluit de Geschillenkamer dat de verweerder een inbreuk heeft begaan op artikel 15.1.d) AVG, door niet alle beschikbare informatie over de opslagtermijn aan de klager mee te delen.

52. Wat de inbreuken op de artikelen 15.1.g AVG en artikel 15.1.d AVG betreft, stelt het Marktenhof vast dat [REDACTED] geen argumenten aanbrengt die de juistheid van vaststellingen van de Geschillenkamer in de Bestreden Beslissing op afdoende wijze ondergraven. Wat de bewaartermijn betreft, heeft het hof op basis van de stukken van het dossier vastgesteld dat de Geschillenkamer terecht heeft geconstateerd dat de vraag van de Klager niet werd beantwoord door de verwerkingsverantwoordelijke. Inzake de bron van de verwerkte persoonsgegevens stelt de Geschillenkamer afdoende vast dat het antwoord van de verwerkingsverantwoordelijke manifest niet volstond. In syntheseconclusies voor de GBA en voor het hof heeft [REDACTED] de situatie wel verduidelijkt. Dit had perfect gekund in een schrijven naar de Klager en had wellicht minder escalatie veroorzaakt.

53. Wat de inbreuk op artikel 15.1c AVG betreft moet verwezen worden naar de uitleg die het Hof van Justitie heeft verleend naar aanleiding van het door de Geschillenkamer aangehaalde arrest in de zaak C-154/21:

28 Met zijn prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 15, lid 1, onder c), AVG aldus moet worden uitgelegd dat het in die bepaling bedoelde recht van de betrokkene om inzage te verkrijgen van de hem betreffende persoonsgegevens, meebrengt dat de verwerkingsverantwoordelijke, wanneer die gegevens aan ontvangers zijn of zullen worden verstrekt, verplicht is om aan de betrokkene de concrete identiteit van deze ontvangers mee te delen.

29 Vooraf zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak bij de uitlegging van een Unierechtelijke bepaling niet alleen rekening moet worden gehouden met haar bewoordingen, maar ook met haar context en met de doelstellingen en het oogmerk van de regeling waarvan zij deel uitmaakt (arrest van 15 maart 2022, Autorité des marchés financiers, C-302/20, EU:C:2022:190, punt 63). Voorts moet, wanneer een bepaling van het Unierecht voor verschillende uitleggingen vatbaar is, de voorkeur worden gegeven aan de uitlegging die de nuttige werking van de bepaling verzekert (arrest van 7 maart 2018, Cristal Union, C-31/17, EU:C:2018:168, punt 41 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

30 Wat om te beginnen de bewoordingen van artikel 15, lid 1, onder c), AVG betreft, moet eraan worden herinnerd dat de betrokkene volgens deze bepaling het recht heeft om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitel te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem betreffende persoonsgegevens en, wanneer dat het geval is, om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens en van de informatie betreffende de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie die persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt.

31 Dienaangaande zij opgemerkt dat de begrippen „ontvangers” en „categorieën van ontvangers” in deze bepaling na elkaar worden gebruikt, zonder dat daaruit een rangorde tussen het ene en het andere begrip kan worden afgeleid.

32 Derhalve moet worden vastgesteld dat op basis van de bewoordingen van artikel 15, lid 1, onder c), AVG niet eenduidig kan worden vastgesteld of de betrokkene, wanneer de hem betreffende persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt, het recht heeft om in kennis te worden gesteld van de concrete identiteit van de ontvangers ervan.

33 Wat vervolgens de context van artikel 15, lid 1, onder c), AVG betreft, moet er in de eerste plaats aan worden herinnerd dat in overweging 63 van die verordening staat te lezen dat de betrokkene inzonderheid het recht dient te hebben, te weten en te worden meegedeeld wie de persoonsgegevens ontvangt, en dat daarin niet wordt verklaard dat dit recht beperkt kan worden tot louter de categorieën van ontvangers, zoals de advocaat-generaal in punt 23 van zijn conclusie heeft opgemerkt.

34 In de tweede plaats zij er voorts aan herinnerd dat, om het recht van inzage te eerbiedigen, elke verwerking van persoonsgegevens van natuurlijke personen in overeenstemming moet zijn met de in artikel 5 AVG vermelde beginselen (zie in die zin arrest van 16 januari 2019, Deutsche Post, C-496/17, EU:C:2019:26, punt 57).

35 Tot die beginselen behoort het transparantiebeginsel van artikel 5, lid 1, onder a), AVG, dat – zoals blijkt uit overweging 39 van deze verordening – impliceert dat de betrokkene beschikt over informatie over de wijze waarop zijn persoonsgegevens worden verwerkt en dat deze informatie gemakkelijk toegankelijk en begrijpelijk is.

36 In de derde plaats moet worden opgemerkt dat, zoals de advocaat-generaal in punt 21 van zijn conclusie heeft benadrukt, **artikel 15 AVG – anders dan de artikelen 13 en 14 AVG, op grond waarvan de verwerkingsverantwoordelijke verplicht is om de betrokkene informatie te verstrekken over de categorieën van ontvangers of de concrete ontvangers van de hem betreffende persoonsgegevens, en dit zowel wanneer deze informatie bij de betrokkene wordt verzameld als wanneer dat niet het geval is – voorziet in een daadwerkelijk recht van inzage van de betrokkene, zodat deze laatste de keuze moet kunnen hebben om ofwel – indien mogelijk – informatie te verkrijgen over de specifieke ontvangers aan wie de gegevens zijn of zullen worden verstrekt, dan wel om informatie te verkrijgen over de categorieën van ontvangers.**

37 In de vierde plaats heeft het Hof reeds geoordeeld dat de uitoefening van dit recht van inzage de betrokkene in staat moet stellen niet alleen na te gaan of de hem betreffende gegevens juist zijn, maar ook of deze rechtmatig worden verwerkt (zie naar analogie arresten van 17 juli 2014, *YS e.a.*, C-141/12 en C-372/12, EU:C:2014:2081, punt 44, en 20 december 2017, *Nowak*, C-434/16, EU:C:2017:994, punt 57), met name of zij zijn meegedeeld aan bevoegde ontvangers (zie naar analogie arrest van 7 mei 2009, *Rijkeboer*, C-553/07, EU:C:2009:293, punt 49).

38 Dit recht van inzage is met name noodzakelijk om de betrokkene toe te laten in voorkomend geval een aantal rechten uit te oefenen, namelijk zijn recht op rectificatie van gegevens, op gegevenswissing („recht op vergetelheid”), en op beperking van de verwerking uit te oefenen, die hem respectievelijk door de artikelen 16, 17 en 18 AVG zijn toegekend (zie naar analogie arresten van 17 juli 2014, *YS e.a.*, C-141/12 en C-372/12, EU:C:2014:2081, punt 44, en 20 december 2017, *Nowak*, C-434/16, EU:C:2017:994, punt 57), alsook zijn in artikel 21 AVG neergelegde recht om bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens en zijn in de artikelen 79 en 82 AVG neergelegde recht om zich tot de rechter te wenden wanneer hij schade lijdt (zie naar analogie arrest van 7 mei 2009, *Rijkeboer*, C-553/07, EU:C:2009:293, punt 52).

39 Teneinde de nuttige werking te waarborgen van alle rechten die in het vorige punt van het onderhavige arrest zijn vermeld, dient de betrokkene in het bijzonder te beschikken over het recht om te weten wie de concrete ontvangers van zijn persoonsgegevens waren, wanneer deze gegevens reeds aan derden zijn meegedeeld.

40 Een dergelijke uitlegging wordt in de vijfde en laatste plaats bevestigd door de lezing van artikel 19 AVG, waarvan de eerste volzin bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke in beginsel iedere ontvanger aan wie persoonsgegevens zijn meegedeeld, in kennis stelt van elke rectificatie of wissing van persoonsgegevens of beperking van de verwerking, en de tweede volzin bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene informatie verstrekt over deze ontvangers indien hij daar om verzoekt.

41 Aldus verleent artikel 19, tweede volzin, AVG de betrokkene uitdrukkelijk het recht om door de verwerkingsverantwoordelijke te worden geïnformeerd over de concrete ontvangers van de hem betreffende gegevens, in het kader van de verplichting van deze laatste om alle ontvangers te

informereren over de uitoefening van de rechten waarover deze persoon op grond van artikel 16, artikel 17, lid 1, en artikel 18 AVG beschikt.

42 Uit bovenstaande analyse van de context dat artikel 15, lid 1, onder c), AVG een van de bepalingen is waarmee wordt beoogd ten aanzien van de betrokkene de transparantie te waarborgen van de wijze waarop de persoonsgegevens worden verwerkt, en dat deze bepaling hem in staat stelt, zoals de advocaat-generaal in punt 33 van zijn conclusie heeft opgemerkt, de met name in de artikelen 16 tot en met 19, 21, 79 en 82 AVG neergelegde prerogatieven uit te oefenen.

43 **Bijgevolg moet worden geoordeeld dat de informatie die aan de betrokkene wordt verstrekt op grond van het in artikel 15, lid 1, onder c), AVG neergelegde recht van inzage zo nauwkeurig mogelijk moet zijn. In het bijzonder houdt dit recht van inzage in dat de betrokkene van de verwerkingsverantwoordelijke informatie kan verkrijgen over de specifieke ontvangers aan wie de gegevens zijn of zullen worden verstrekt, dan wel ervoor kan kiezen om louter informatie betreffende de categorieën van ontvangers op te vragen.**

44 Wat ten slotte het doel van de AVG betreft, zij eraan herinnerd dat deze verordening – zoals blijkt uit overweging 10 ervan –, met name een hoog niveau van bescherming van natuurlijke personen binnen de Unie beoogt te waarborgen (arrest van 6 oktober 2020, *La Quadrature du Net e.a.*, C-511/18, C-512/18 en C-520/18, EU:C:2020:791, punt 207). Zoals de advocaat-generaal in punt 14 van zijn conclusie in wezen heeft opgemerkt, geeft het door de AVG gecreëerde algemene rechtskader in dat verband uitvoering aan de vereisten die voortvloeien uit het grondrecht op bescherming van persoonsgegevens dat wordt gewaarborgd door artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de vereisten die uitdrukkelijk zijn vastgelegd in lid 2 van dat artikel (zie in die zin arrest van 9 maart 2017, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, punt 40).

45 Deze doelstelling bevestigt de uitlegging van artikel 15, lid 1, AVG die in punt 43 van dit arrest is opgenomen.

46 Ook uit het door de AVG nagestreefde doel volgt dus dat de betrokkene het recht heeft om van de verwerkingsverantwoordelijke informatie te verkrijgen over de concrete ontvangers aan wie de hem betreffende persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt.

47 **Ten slotte moet er evenwel op worden gewezen dat, zoals blijkt uit overweging 4 AVG, het recht op bescherming van persoonsgegevens geen absoluut recht is. Dit recht moet immers worden beschouwd in relatie tot de functie ervan in de samenleving en moet overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel worden afgewogen tegen andere grondrechten, zoals het Hof in wezen opnieuw heeft bevestigd in punt 172 van het arrest van 16 juli 2020, *Facebook Ireland en Schrems* (C-311/18, EU:C:2020:559).**

48 **Om die reden kan worden aangenomen dat het in specifieke omstandigheden niet mogelijk is om informatie te verstrekken over concrete ontvangers. Bijgevolg kan het recht van inzage worden beperkt tot informatie over de categorieën van ontvangers indien het onmogelijk is om informatie te verstrekken over wie de concrete ontvangers daarvan waren, in het bijzonder wanneer deze nog niet bekend zijn.**

49 Voorts zij eraan herinnerd dat krachtens artikel 12, lid 5, onder b), AVG de verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig het in artikel 5, lid 2, van die verordening en in overweging 74 ervan bedoelde aansprakelijkheidsbeginsel kan weigeren gevolg te geven aan

verzoeken van de betrokkene wanneer deze kennelijk ongegrond of buitensporig van aard zijn, met dien verstande dat de verwerkingsverantwoordelijke de kennelijk ongegronde of buitensporige aard van die verzoeken moet aantonen.

54. Naast een aantal niet relevante overwegingen (zoals over het vermeende ‘ex nunc’ karakter van de uitleg verstrekt in hogervermeld arrest), geeft [REDACTED] in conclusies uitdrukkelijk toe dat “ [REDACTED] haar procedures inmiddels (heeft) aangepast, zodat waar technisch en commercieel mogelijk ook feitelijke ontvangers worden opgegeven” (randnummer 130 van haar syntheseconclusies).

55. De Geschillenkamer kon dan ook terecht in overw. 73 van de Bestreden Beslissing vaststellen dat [REDACTED] een inbreuk heeft begaan op artikel 15.1.c) AVG, door – op de vraag tot inzage van de Klager - niet alle beschikbare informatie over de specifieke ontvangers van het E-mailadres mee te delen. Doel hiervan is hem toe te laten zijn inzagerecht (en de daaruit voortvloeiende rechten) uit te oefenen.

De zesde grief is ongegrond.

ZEVENDE GRIEF VERZOEKSTER : De Geschillenkamer stelt ten onrechte dat [REDACTED] het recht van bezwaar en de kennisgevingsverplichting in het kader van de verwerkingsbeperking geschonden heeft.

Zevende verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

56. [REDACTED] stelt dat zij wel degelijk onmiddellijk de verzoeken van de Klager heeft gehonoreerd [recht op gegevenswissing (artikel 17 AVG), recht op beperking van verwerking (artikel 18 AVG) en recht van bezwaar (artikel 21 AVG)]. Zij heeft de gegevens van de Klager zowel uit haar eigen databank verwijderd als haar klanten actief op de hoogte gesteld van het verwijderverzoek en verzocht om verdere verwerking en verspreiding te staken. Er is volgens [REDACTED] dan ook geen schending van het recht van inzage.

57. Volgens de **GBA** heeft de Geschillenkamer de vaststelling van de inbreuk op artikel 19 AVG niet gesteund op soft law instrumenten zoals richtsnoeren. In zoverre het middel is afgeleid uit de temporele werking van die instrumenten, mist het bijgevolg feitelijke grondslag. Artikel 19 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk om de betrokkene desgevraagd informatie te bezorgen over “de ontvangers”, hetgeen [REDACTED] niet deed en waaruit een schending van artikel 19 AVG blijkt.

Beoordeling door het Marktenhof

58. In de Bestreden Beslissing stelt de Geschillenkamer het volgende:

*78. De Geschillenkamer merkt echter op dat de klager in dezelfde e-mail verzocht informatie te krijgen over de ontvangers van de gegevens. Artikel 19, tweede volzin, AVG verleent de betrokkene uitdrukkelijk het recht om door de verwerkingsverantwoordelijke te worden geïnformeerd over de concrete ontvangers van de hem betreffende gegevens, in het kader van de verplichting van deze laatste om alle ontvangers te informeren over de uitoefening van de rechten waarover deze persoon op grond van artikel 16, artikel 17.1, en artikel 18 AVG beschikt. **Aangezien de verweerder geen informatie verstrekke over de specifieke ontvangers van de persoonsgegevens, besluit de Geschillenkamer dat de verweerder een inbreuk heeft begaan op artikel 19 AVG.***

59. Voor zover het middel steunt op het feit dat het arrest-Österreichische Post (C-154/21) dateert van na de klacht, faalt het naar recht. Het Marktenhof onderschrijft wat de GBA stelt met name dat uitleggingsarresten van het Hof van Justitie worden geacht *ex tunc* te werken. Als professionele databroker kan [REDACTED] hieromtrent niet onwetend zijn.

60. De Bestreden Beslissing steunt op de bewoordingen van artikel 19, tweede volzin, AVG. Anders dan artikel 15.1.c AVG, dat de verwerkingsverantwoordelijke een duidelijke keuze laat tussen het verstrekken van informatie over “de ontvangers of categorieën van ontvangers”, *verplicht artikel 19 AVG de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk om de betrokkene desgevraagd informatie te bezorgen over “de ontvangers”*.

De Geschillenkamer heeft afdoende gemotiveerd dat [REDACTED] aan die verplichting niet heeft voldaan.

De zevende grief is ongegrond.

ACHTSTE GRIEF VERZOEKSTER : Omtrent de corrigerende maatregelen en sancties.

Achtste verweermiddel GBA.

Samenvatting standpunten partijen

61. [REDACTED] voert aan dat gezien er geen sprake is van een inbreuk, waardoor de verwijdering van de persoonsgegevens opgenomen in de database van [REDACTED] en de kennisgeving aan de ontvangers van deze gegevens niet aan de orde is. Deze maatregelen dienen dan ook te worden vernietigd. Wat betreft het bevel om toekomstige verwerkingen in overeenstemming te brengen met de transparantieplichting, geldt de uitzondering van artikel 14.5.a), AVG, minstens artikel 14.5.b), AVG, zodat ook deze maatregel moet worden vernietigd. Wat betreft het bevel tot het voldoen aan de rechten van de klager, is de verplichting om “*alle beschikbare informatie*” te verstrekken feitelijk

onuitvoerbaar. [REDACTED] beschikt niet meer over relevante gegevens noch over metadata die noodzakelijk zijn voor het beantwoorden van deze vragen. De naleving is daardoor zowel technisch als materieel onmogelijk. Wat betreft de administratieve geldboetes, schond de Geschillenkamer zoals gezegd de motiveringsplicht door ten onrechte te beslissen dat [REDACTED] tekort schoot in haar belangenafweging. De geldboetes dienen dan ook te worden vernietigd, minstens, in ondergeschikte orde, hervormd en te worden verminderd / herleid tot een symbolische euro - dan wel tot een totaalbedrag van 6.000,00 euro in de mate dat het Marktenhof drie inbreuken zou weerhouden.

62. De GBA verwijst voor haar antwoord betreffende het bevel tot verwijdering en het bevel alle ontvangers van de persoonsgegevens in kennis te brengen van dat bevel naar haar tweede en vierde verweermiddel. Wat betreft het bevel om de verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de AVG door de betrokkenen proactief te informeren overeenkomstig artikel 14 AVG, verwijst de GBA naar haar zesde verweermiddel. Wat betreft het bevel om te voldoen aan de rechten van de klager, stelt de GBA dat indien [REDACTED] niet meer over bepaalde informatie beschikt, het haar vrij staat om dat aan te tonen door het bewijs te leveren van de wissing van de relevante informatie - hetgeen zij niet doet / deed. Wat betreft de gegrondheid van de administratieve geldboeten, verwijst de GBA naar haar vorige verweermiddelen.

Beoordeling door het Marktenhof

Aangaande de in het dictum van de Bestreden Beslissing opgelegde bevelen

63. [REDACTED] argumenteert ten onrechte dat het bevel tot verwijdering van de persoonsgegevens waarvan niet is aangetoond dat [REDACTED] over een geldige rechtsgrond beschikt, enerzijds, en het (aparte) bevel om de ontvangers van die gegevens in te lichten over dit bevel anderzijds, onwettig is. Ze verwijst daarbij naar de argumentatie die zij heeft ontwikkeld in het kader van haar tweede middel (vermeende schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur) en vierde middel (kwalificatie van de verwerkte gegevens als persoonsgegevens).

Het middel kan niet slagen. Het hof heeft bevestigd dat het E-mailadres een persoonsgegeven is en dat [REDACTED] de door haar ingeroepen rechtsgrond (art. 6.1.f) AVG) had moeten onderbouwen aan de hand van de drie hogervermelde cumulatieve voorwaarden. Het bevel is derhalve niet onwettig.

64. Het bevel om de verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de AVG door de betrokkenen proactief te informeren overeenkomstig artikel 14 AVG is wel onwettig om de redenen die hiervoor zijn uiteengezet (de vermeende inbreuk op artikel 14 AVG is niet afdoende gemotiveerd aangezien er door de Geschillenkamer onvoldoende rekening werd gehouden met de mogelijke toepassing van een uitzondering en derhalve is het bevel daaromtrent eveneens onwettig).

65. Het bevel om te voldoen aan de rechten van de Klager wordt als volgt geformuleerd in de Bestreden Beslissing:

“de verweerder krachtens 58.2.c) AVG alsmede artikel 100, § 1, 6° WOG te bevelen dat binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van de onderhavige beslissing wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen door overeenkomstig artikel 15.1.c) alsook 19, tweede volzin, AVG, alle beschikbare informatie over de specifieke ontvangers van de persoonsgegevens aan de klager mee te delen; door overeenkomstig artikel 15.1.d) AVG, alle beschikbare informatie over de opslagtermijn van zijn persoonsgegevens aan de klager mee te delen; en door overeenkomstig artikel 15.1.g) AVG, alle beschikbare informatie over de bronnen van de persoonsgegevens aan de klager mee te delen;”

66. Het Marktenhof heeft de inbreuk op de artikelen 15.c, d en g bevestigd en het Marktenhof meent dat [REDACTED] alsnog concrete namen van ontvangers had moeten/moet meedelen aan de Klager wanneer hij zijn recht op inzage uitoefende. De formulering van het bevel is niet onwettig nu de GBA uitdrukkelijk stelt dat het om “beschikbare informatie” moet gaan. [REDACTED] stelde dat haar beleid intussen in overeenstemming is gebracht. Indien [REDACTED] door de wissing en / of het tijdsverloop en / of de aanpassing van haar beleid niet meer over bepaalde informatie beschikt, dan staat het haar vrij de naleving van het bevel aan te tonen door bewijs te leveren van de wissing van de relevante informatie. Er werden door de Geschillenkamer terecht geen dwangsommen opgelegd.

Aangaande de opgelegde administratieve geldboeten

67. Artikel 83 AVG bepaalt :

“1. Elke toezichthoudende autoriteit zorgt ervoor dat de administratieve geldboeten die uit hoofde van dit artikel worden opgelegd voor de in de leden 4, 5 en 6 vermelde inbreuken op deze verordening in elke zaak doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

2. Administratieve geldboeten worden, naargelang de omstandigheden van het concrete geval, opgelegd naast of in plaats van de in artikel 58, lid 2, onder a) tot en met h) en onder j), bedoelde maatregelen. Bij het besluit over de vraag of een administratieve geldboete wordt opgelegd en over de hoogte daarvan wordt voor elk concreet geval naar behoren rekening gehouden met het volgende:

- a) de aard, de ernst en de duur van de inbreuk, rekening houdend met de aard, de omvang of het doel van de verwerking in kwestie alsmede het aantal getroffen betrokkenen en de omvang van de door hen geleden schade;*
- b) de opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk;*
- c) de door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker genomen maatregelen om de door betrokkenen geleden schade te beperken;*

COVER 01-00004665249-0046-0051-03-02-1

- d) de mate waarin de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker verantwoordelijk is gezien de technische en organisatorische maatregelen die hij heeft uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 25 en 32;*
- e) eerdere relevante inbreuken door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker;*
- f) de mate waarin er met de toezichthoudende autoriteit is samengewerkt om de inbreuk te verhelpen en de mogelijke negatieve gevolgen daarvan te beperken;*
- g) de categorieën van persoonsgegevens waarop de inbreuk betrekking heeft;*
- h) de wijze waarop de toezichthoudende autoriteit kennis heeft gekregen van de inbreuk, met name of, en zo ja in hoeverre, de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker de inbreuk heeft gemeld; [...] en*
- k) elke andere op de omstandigheden van de zaak toepasselijke verzwarende of verzachtende factor, zoals gemaakte financiële winsten, of vermeden verliezen, die al dan niet rechtstreeks uit de inbreuk voortvloeien.”*

Een maatregel is een strafsanctie in de zin van artikel 6.1 EVRM indien deze volgens de internrechtelijke kwalificatie een strafrechtelijk karakter heeft of indien uit de aard van het strafbaar feit, namelijk de algemene draagwijdte en het preventieve en repressieve karakter van de bestraffing, blijkt dat het om een strafsanctie gaat, of nog, indien uit de aard en de ernst van de sanctie die de betrokkene ondergaat, blijkt dat hij een bestraffend en daardoor ontradend karakter heeft.³

68. De in de Bestreden Beslissing opgelegde boetes ter zake bedragen in totaal 20.000 euro. Het zijn administratieve sancties die wel degelijk tot doel hebben een bepaald gedrag te bestraffen. Mede gelet op hun hoegrootheid, hebben zij een strafrechtelijk karakter in de zin van artikel 6.1 EVRM. Zij strekken er toe op algemene wijze [REDACTED] aan te zetten de toepasselijke wetgeving correct toe te passen om zowel de boetes te vermijden en herhaling van inbreuken te voorkomen.

Gelet op hun strafrechtelijk karakter moeten de administratieve boetes kunnen onderworpen worden aan de toetsing van de rechterlijke macht, met volle rechtsmacht.⁴

Het hof kan derhalve de door de Geschillenkamer van de GBA opgelegde boetes/strafsancties in de zin van artikel 6.1 EVRM, op een meetbare wijze verminderen of eventueel [REDACTED] ervan ontslaan. Het toetsingsrecht laat het Marktenhof toe te onderzoeken of de straf niet onevenredig is met de inbreuk en of de Geschillenkamer van de GBA redelijkerwijze kon overgaan tot het opleggen van administratieve geldboetes van een zodanige omvang. Het Marktenhof mag hierbij met name de volgende criteria in overweging nemen : de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld. Bij het uitoefenen van zijn

³ Grondwettelijk Hof 19 oktober 2023, nr. 136/2023, B.9, en de verwijzingen aldaar naar de rechtspraak van het EHRM, op <https://www.const-court.be>.

⁴ EHRM 11 juli 2023, European Air Transport Leipzig GMBH t. België ; EHRM 4 maart 2014, Grande Stevens t. Italië, op <https://hudoc.echr.coe.in>.

toetsingsrecht mag het evenwel geen vermindering of kwijtschelding toestaan op basis van loutere opportuniteitsoverwegingen.

69. De sancties zijn het resultaat van een zorgvuldige voorbereiding door de Geschillenkamer. Er wordt geen schending van enig algemeen rechtsbeginsel aangetoond zoals [REDACTED] ten onrechte aanvoert in haar tweede grief. Terzake kon de Geschillenkamer eveneens binnen haar beoordelingsmarge oordelen dat alleen één of meerdere bevelen voldoende ontradend was.

70. [REDACTED] stelt ook dat de totale administratieve boete onevenredig zou zijn in het licht van artikel 83.1 en 83.2 AVG. Zij onderbouwt dit punt met verwijzing naar beslissing 07/2024 van 16 januari 2024 van de Geschillenkamer, waarin de Geschillenkamer [REDACTED] administratieve geldboetes oplegde. Volgens [REDACTED] zou de sanctie die aan [REDACTED] opgelegd wordt aanzienlijk zwaarder zijn in verhouding met de sanctie opgelegd aan [REDACTED]. De Geschillenkamer oordeelt dat deze twee afzonderlijke dossiers verschillend zijn en niet vergeleken kunnen worden. Het Marktenhof treedt deze bevinding bij.

71. De Bestreden Beslissing heeft ten onrechte een inbreuk weerhouden met betrekking tot de informatieverplichting (zie vijfde grief van [REDACTED]). Derhalve vernietigt het hof de opgelegde boete van 6000 EUR “wegens de inbreuken op artikelen 12.1, 14.1, 14.2, 5.2, 24.1 alsook artikel 25.1 AVG, voor wat betreft het verwerken van persoonsgegevens zonder de betrokkenen proactief te informeren, en onvolledige en onjuiste informatie te verstrekken via haar privacyverklaring”.

72. Wat betreft de hoogte van de twee overige boetes, toont [REDACTED] aan dat er concrete elementen waren waar de Geschillenkamer ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden bij het bepalen van de sanctie (§§ 91-137 Bestreden Beslissing). Het hof gaat op die precieze elementen hieronder in:

73. De Bestreden Beslissing stelt:

113. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder gedurende een periode van meerdere jaren financiële winst maakte door het verwerken van persoonsgegevens zonder een geldige rechtsgrond, hetgeen als een verzwarende omstandigheid wordt beoordeeld met betrekking tot de inbreuk op artikelen 5.1.a), 6.1 en 5.2 AVG. Bijgevolg besluit zij om het boetebedrag voor deze inbreuk met 2 000 EUR te verhogen naar 8 000 EUR.

Deze verzwarende omstandigheid kan niet weerhouden worden, nu vaststaat dat [REDACTED] financiële winsten behaalt uit de verwerking van wat, in essentie, kwalificeert als bedrijfsinformatie die rechtspersonen betreft. Het is niet de intentie van [REDACTED] geweest om enkel of vooral persoonsgegevens te verwerken, zodat niet rechtmatig geoordeeld kan worden dat de kernactiviteit van [REDACTED] bestaat uit de verwerking van persoonsgegevens of dat zij het gros van haar winsten hieruit haalt. Het dossier (en de vaststellingen door de Geschillenkamer in de Bestreden

Beslissing) betreft één Klager en één persoonsgegeven met name een E-mailadres. Op basis hiervan vermindert het Marktenhof het boetebedrag voor deze inbreuk met 2.000 EUR naar 6.000 EUR.

74. De Geschillenkamer stelt in randnummer 111 van de Bestreden Beslissing het volgende:

Artikel 83.2.b) AVG – de opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk: *In casu is er volgens de Geschillenkamer geen – klaarblijkelijke – intentie in hoofde van de verweerder om met opzet artikelen 5.1.a), 6.1 en 5.2 AVG te overtreden door ongeldig beroep te maken op artikel 6.1.f) AVG als rechtsgrond, doch minstens sprake van een ernstige nalatigheid, waarmee wordt voldaan aan de vereisten van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU. De Geschillenkamer merkt op dat de verwerking wellicht voortvloeit uit een verkeerde interpretatie vanwege de verweerder van artikelen 2 en 4.1 AVG, en overweging 14 AVG, waardoor zij de betreffende persoonsgegevens niet beschouwde als zijnde persoonsgegevens. Hoewel de verweerder verantwoordelijk is voor de naleving van de AVG, neemt de Geschillenkamer in overweging dat de inbreuk hierdoor onopzettelijk lijkt te zijn. Niettemin merkt de Geschillenkamer op dat de verweerder deze persoonsgegevens verwerkt heeft in het kader van haar professionele activiteiten, waarbij de verwerking van persoonsgegevens de kernactiviteit uitmaakt. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat de verweerder op de hoogte had moeten zijn van het feit dat de litigieuze verwerking persoonsgegevens betrof, en dat het een onrechtmatige verwerking was, voortvloeiend uit ernstige nalatigheid. Bijgevolg kent de Geschillenkamer meer gewicht toe aan deze factor.*

Opnieuw gaat de Geschillenkamer er ten onrechte van uit dat de verwerking van persoonsgegevens de kernactiviteit uitmaakt van [REDACTED]. Het hof oordeelde hiervoor al dat dit niet correct is en genuanceerd moet worden. Ten onrechte verwijst de Geschillenkamer ook naar ernstige nalatigheid in hoofde van [REDACTED]. Er is geen bewijs van een ernstige nalatigheid en er werd ten onrechte meer gewicht aan deze factor toegekend door de Geschillenkamer. Het dossier betreft enkel de Klager en diens E-mailadres. Op basis hiervan vermindert het Marktenhof het boetebedrag voor deze inbreuk met 2.000 EUR naar 4.000 EUR.

Los van hetgeen [REDACTED] desbetreffend ook beweert, zijn er geen afdoende redenen om de boetes nog verder te verminderen.

De hierboven aangegeven middelen in de mate dat ze gegrond werden bevonden, leveren grond op om de Bestreden Beslissing deels te vernietigen en deels te hervormen, de overige middelen of onderdelen ervan waarop niet in detail ingegaan wordt, behoeven geen nadere behandeling aangezien ze, al waren ze gegrond, alleszins niet tot een ruimere vernietiging van de Bestreden Beslissing kunnen leiden.

AANGAANDE DE KOSTEN

75. De kosten van de procedure waaronder een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 1.883,72 EUR voor Verzoekster komen ten laste van de GBA.

De vonnissen en arresten houdende veroordeling van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, van de openbare instellingen die zijn opgericht door de Staat, en van de inrichtingen van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn vrijgesteld van het rolrecht. De GBA is een autonome instelling met rechtspersoonlijkheid en werd als orgaan van de staat opgericht. De GBA bevindt zich duidelijk in dezelfde situatie als alle andere organen van de Staat en is dus principieel vrijgesteld van het rolrecht.

**OM DEZE REDENEN,
HET MARKTENHOF,**

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart het beroep van Verzoekster ontvankelijk en enkel in de volgende mate gegrond.

Vernietigt de Bestreden Beslissing in zoverre ze:

- ongenueanceerd stelt dat [REDACTED] zich niet kan beroepen op de uitzondering voorzien in artikel 14.5.a) AVG en dat dus dient geoordeeld te worden dat [REDACTED] haar transparantieverplichting (krachtens artikel 14 AVG) niet correct nageleefd heeft (vijfde grief).
- Een bevel oplegt om toekomstige verwerkingen in overeenstemming te brengen met de transparantieverplichting, zonder rekening te houden met de uitzondering van artikel 14.5.a), AVG, minstens artikel 14.5.b), AVG.
- Een administratieve boete oplegt van 6000 EUR *“wegens de inbreuken op artikelen 12.1, 14.1, 14.2, 5.2, 24.1 alsook artikel 25.1 AVG, voor wat betreft het verwerken van persoonsgegevens zonder de betrokkenen proactief te informeren, en onvolledige en onjuiste informatie te verstrekken via haar privacyverklaring”*.

Hervormt het dictum van de Bestreden Beslissing betreffende de twee overige administratieve boetes als volgt:

*Krachtens artikel 58.2.i) AVG alsmede artikel 100, § 1, 13° WOG juncto 101 WOG, een administratieve geldboete ter hoogte van **6.000 EUR** op te leggen aan de verweerder wegens de inbreuken op artikelen 5.1.a), 6.1, en 5.2 AVG, voor wat betreft de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens;*

*Krachtens artikel 58.2.i) AVG alsmede artikel 100, § 1, 13° WOG juncto 101 WOG, een administratieve geldboete ter hoogte van **4.000 EUR** op te leggen aan de verweerder wegens de overtreding van artikel 15.1.c), 15.1.d) en 15.1.g) AVG voor wat betreft de afhandeling van het verzoek van de klager tot uitoefening van zijn recht van inzage.*

Verklaart het beroep van [REDACTED] voor het overige niet gegrond.

Veroordeelt de GBA tot de gerechtskosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van en van de bijdrage van 26,00 euro aan het Budgettair Fonds.

Stelt vast dat de GBA ten gevolge van de gezamenlijke toepassing van de artikelen 279 en 161, 1°bis, van het Wetboek der registratierechten is vrijgesteld van het rolrecht.

Aldus geoordeeld en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 19e kamer A van het hof van beroep te Brussel op **17 december 2025**,

waar aanwezig waren:

A-M. WITTERS,
A. BOSSUYT,
O. DUGARDYN,
S. DE COOMAN,

Raadsheer,
Raadsheer,
Plaatsvervangend raadsheer,
Griffier,

